32004R0074

L 12/1 *EUROPOS SAJUNGOS OFICIALUSIS LEIDINYS* 2004 1 17

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 74/2004
2004 m. sausio 13 d.
nustatantis galutinį kompensacinį muitą medvilninės patalynės, kurios kilmės šalis yra Indija, importui

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1997 m. spalio 6 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2026/97 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių [1], ypač į jo 15 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą, pateiktą pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu,

kadangi:

A. PROCEDŪRA

1. Inicijavimas

(1) 2002 m. gruodžio 18 d. Komisija paskelbė pranešimą (pranešimą apie inicijavimą) apie inicijuojamą procedūrą prieš subsidijuojamą į Bendriją importuojamą patalynę, kurios kilmės šalis yra Indija, kuri išausta tik iš medvilnės ar įmaišius dirbtinio pluošto ar lino (tačiau linas nėra dominuojantis pluoštas), balinta, dažyta ar marginta (toliau – medvilninė patalynė), kuris buvo paskelbtas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* [2], ir pradėjo tyrimą,

(2) Procedūra buvo inicijuota remiantis 2002 m. lapkričio mėn. Europos Bendrijų medvilnės ir susijusios tekstilės pramonės komiteto (toliau – *Eurocoton* arba skundo pateikėjas) skundu, kuris buvo pateiktas gamintojų, atstovaujančių daugiau kaip 25 % visos Bendrijos medvilninės patalynės gamybos, vardu. Skunde *prima facie* buvo pateikti minėtos prekės subsidijavimo ir dėl to atsiradusios esminės žalos įrodymai, ko užteko inicijuojamai procedūrai prieš subsidijas pateisinti.

(3) Prieš inicijuodama procedūrą ir vadovaudamasi Reglamento (EB) Nr. 2026/97 (toliau – pagrindinis reglamentas) 10 straipsnio 9 dalimi, Komisija pranešė Indijos Vyriausybei (toliau – IVY), kad ji gavo tinkamai pagrįstą skundą, kuriame tvirtinama, kad subsidijuojamas medvilninės patalynės, kurios kilmės šalis yra Indija, importas Bendrijos pramonei daro materialinę žalą. IVY buvo pakviesta pasitarimui, kad būtų išsiaiškintas skundo turinys ir surastas abipusiškai priimtinas sprendimas. Komisijos būstinėje Briuselyje įvyko IVY ir Komisijos pasitarimai, kuriuose IVY nepateikė jokių įtikinamų įrodymų, kuriais remiantis būtų galima atmesti skunde pateiktus įtarimus. Tačiau buvo tinkamai atsižvelgta į IVY komentarus dėl skunde pateiktų įtarimų, susijusių su subsidijuojamu importu ir Bendrijos pramonės patirta esmine žala.

(4) Komisija oficialiai patarė eksportuojantiems gamintojams ir susijusiems importuotojams, taip pat jų asociacijoms, susijusios eksportuojančios šalies atstovams, skundo pateikėjui ir kitiems Bendrijos gamintojams, žinomoms gamintojų asociacijoms ir žinomiems vartotojams inicijuoti procedūrą. Suinteresuotoms šalims buvo suteikta galimybė raštu pareikšti savo nuomonę ir prašyti juos išklausyti per pranešime apie inicijavimą nurodytą laiką.

(5) Buvo pareikšta, kad nuo skundo padavimo dienos iki procedūros inicijavimo dienos praėjo daugiau kaip 45 dienos. Vadovaujantis pagrindinio reglamento 10 straipsnio 13 dalimi, skundas laikomas paduotu pirmą darbo dieną po tos dienos, kai yra pristatomas Komisijai registruotu paštu arba kai Komisija patvirtina jį gavusi. 2002 m. spalio 31 d., ketvirtadienį, Komisija patvirtino, kad skundas gautas. Kadangi penktadienis, lapkričio 1 d., buvo valstybinė šventė, pirmoji darbo diena po Komisijos patvirtinimo, kad skundas gautas, buvo pirmadienis, 2002 m. lapkričio 4 d. Taigi skundo padavimo diena laikytina 2002 m. lapkričio 4 d. Pranešimas apie inicijavimą buvo paskelbtas 2002 m. gruodžio 18 d., tai yra praėjus mažiau nei 45 dienoms po skundo padavimo. Taigi pranešimas apie inicijavimą buvo paskelbtas laikantis pagrindinio reglamento 10 straipsnio 13 dalyje nustatyto termino.

---

[1] OL L 288, 1997 10 21, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1973/2002 (OL L 305, 2002 11 7, p. 4).

[2] OL C 316, 2002 12 18, p. 10.

2. **Atranka**

INDIJOS EKSPORTUOTOJŲ/GAMINTOJŲ ATRANKA

Bendrosios nuostatos

(6) Kadangi Indijoje yra labai daug eksportuotojų, vadovaudamasi pagrindinio reglamento 27 straipsniu, Komisija nusprendė taikyti pavyzdžių atrankos procedūrą.

(7) Kad Komisija galėtų atrinkti bendroves, vadovaujantis pagrindinio reglamento 27 straipsnio 2 dalimi, eksportuotojų ir jų vardu veikiančių atstovų buvo paprašyta pranešti apie save per tris savaites nuo procedūros inicijavimo pradžios ir pateikti pagrindinę informaciją apie jų eksporto ir vidaus gamybos apyvartą, apie tam tikras konkrečias subsidijų schemas bei visų susijusių bendrovių pavadinimus ir veiklą. Komisija taip pat kreipėsi į Indijos valdžios institucijas.

Pirminė pavyzdžio atranka

(8) Apie save pranešė daugiau kaip 80 bendrovių, kurios per tris savaites pateikė prašomą informaciją ir tiriamuoju laikotarpiu eksportavo į Bendriją svarstomą produktą. Jos buvo laikomos bendradarbiaujančiomis bendrovėmis ir buvo įtrauktos į pavyzdžio atranką. Šios bendrovės atstovavo daugiau kaip 90 % viso Indijos eksporto į Bendriją.

(9) Bendrovėms, kurios galiausiai nebuvo atrinktos tyrimui, buvo pranešta, kad bet kokie prieš subsidijas taikomi muitai, kurie bus pritaikyti jų eksportui, bus apskaičiuoti vadovaujantis pagrindinio reglamento 15 straipsnio 3 dalimi, t. y. neviršijant kompensuotinų subsidijų, apskaičiuotų tyrimui atrinktoms bendrovėms, aritmetinio svertinio vidurkio.

(10) Bendrovės, kurios nepranešė apie save per pranešime apie inicijavimą nurodytą terminą, buvo laikomos nebendradarbiaujančiomis bendrovėmis.

Pavyzdžio atranka

(11) Vadovaujantis pagrindinio reglamento 27 straipsnio 1 dalimi, atranka buvo pagrįsta didžiausiu tipišku eksporto kiekiu, kurį galima pagrįstai ištirti per turimą laiką. Todėl pasikonsultavus su bendrovių, eksportuotojų profesinės asociacijos (*Texprocil*) ir IVY atstovais kaip pavyzdys buvo atrinkti aštuoni eksportuojantys gamintojai (plius trys susijusios bendrovės). Ši imtis atspindėjo 55 % svarstomo produkto eksporto iš Indijos į Bendriją.

(12) Toms atrinktoms bendrovėms, kurios visiškai bendradarbiavo tyrimo metu, buvo apskaičiuotas individualus subsidijų dydis ir individuali muito norma.

Neatrinktų bendrovių individualus tyrimas

(13) Dvidešimt viena bendradarbiaujanti, bet neatrinkta bendrovė paprašė apskaičiuoti individualius subsidijų dydžius. Vadovaujantis pagrindinio reglamento 27 straipsnio 3 dalimi, šiame tyrime jų prašymų nebuvo galima įvykdyti, kadangi eksportuotojų buvo tiek daug, kad individualūs tyrimai pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų užbaigti jį laiku. Minėtai 21 bendrovei apie tai buvo pranešta.

BENDRIJOS GAMINTOJŲ ATRANKA

(14) Kadangi skundą palaikė labai daug Bendrijos gamintojų, laikydamasi pagrindinio reglamento 27 straipsnio, pranešime apie inicijavimą Komisija pranešė apie ketinimą padaryti Bendrijos gamintojų atranką pagal didžiausią tipišką Bendrijos pramonės produkcijos ir pardavimų kiekį, kurį galima pagrįstai ištirti per turimą laiką. Todėl Komisija paprašė bendrovių pateikti informaciją apie panašių produktų gamybą ir pardavimus.

(15) Remdamasi gautais atsakymais, Komisija atrinko penkias bendroves iš trijų valstybių narių. Atrenkant didžiausias dėmesys buvo teikiamas produkcijos ir pardavimų kiekiui, kad rinkos dydis būtų kuo reprezentatyvesnis.

(16) Dvi iš šių penkių bendrovių, beje – vienos iš mažiausių, negalėjo pateikti išsamaus visų sandorių, tiriamuoju laikotarpiu sudarytų su nesusijusiais klientais, sąrašo, todėl buvo laikomos bendradarbiaujančiomis tik iš dalies.

3. **Tyrimas**

(17) Daugelis aptariamos šalies eksportuojančių gamintojų, Bendrijos gamintojų, Bendrijos vartotojų ir importuotojų raštu išdėstė savo nuomonę. Visoms šalims, kurios to prašė per nustatytą terminą ir nurodė konkrečias priežastis, dėl kurių jos turėtų būti išklausytos, buvo suteikta galimybė pareikšti savo nuomonę.

(18) Klausimynus užpildė ir atsiuntė penki atrinkti skundą pateikę Bendrijos gamintojai, aštuoni eksportuojantys Indijos gamintojai (plius trys susijusios bendrovės), sudarantys tipinę imtį, ir vienas nesusijęs Bendrijos importuotojas.

(19) Komisija prašė visos informacijos, kuri jos manymu buvo reikalinga nustatant subsidijas, žalą, priežastinį ryšį ir Bendrijos interesą, ir patikrino ją. Patikrinamieji vizitai vyko šių bendrovių patalpose:

Bendrijos gamintojų:

— Bierbaum Unternehmensgruppe GmbH & Co. KG, Vokietija;

— *Descamps SA*, Prancūzija;

— Gabel industria tessile SpA, Italija;

— Vanderschooten SA, Prancūzija;

— Vincenzo Zucchi SpA, Italija;

Nesusijusių Bendrijos importuotojų:

— *Richard Haworth*, Jungtinė Karalystė;

Indijos eksportuotojų/gamintojų:

— The Bombay Dyeing and Manufacturing Co., Mumbajus

— Brijmohan Purusottamdas, Mumbajus

— Divya Textiles, Mumbajus

— Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabadas (susijęs su Texcellence Overseas)

— Mahalaxmi Exports, Ahmedabadas

— Nowrosjee Wadia & Sons, Mumbajus (susijęs su The Bombay Dyeing and Manufacturing Co.)

— N. W. Exports Limited, Mumbajus (susijęs su The Bombay Dyeing and Manufacturing Co.)

— Pasupati Fabrics, Delis

— Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbajus

— Texcellence Overseas, Mumbajus

— Vigneshwara Exports Limited, Mumbajus

(20) Subsidijavimo ir žalos tyrimas apėmė laikotarpį nuo 2001 m. spalio 1 d. iki 2002 m. rugsėjo 30 d. (toliau – tiriamasis laikotarpis arba TL). Žalai įvertinti reikalingų duomenų nagrinėjimas apėmė laikotarpį nuo 1999 m. iki TL pabaigos (toliau – nagrinėjamas laikotarpis).

(21) Atsižvelgiant į poreikį išnagrinėti kai kuriuos kitus subsidijų, žalos, priežastinio ryšio ir Bendrijos intereso aspektus, medvilninei patalynei, kurios kilmės šalis yra Indija, nebuvo nustatyta jokių laikinų priemonių prieš subsidijas.

B. SVARSTOMAS PRODUKTAS IR NANAŠUS PRODUKTAS

1. Svarstomas produktas

(22) Svarstomas produktas yra patalynė, kurios kilmės šalis yra Indija, kuri išausta tik iš medvilnės ar įmaišius dirbtinio pluošto, ar lino (tačiau linas nėra dominuojantis pluoštas), balinta, dažyta ar marginta, šiuo metu klasifikuojama šiose KN pozicijose: ex 6302 21 00 (TARIC kodai 6302 21 00 81, 6302 21 00 89), ex 6302 22 90 (TARIC kodas 6302 22 90 19), ex 6302 31 10 (TARIC kodas 6302 31 10 90), ex 6302 31 90 (TARIC kodas 6302 31 90 90) ir ex 6302 32 90 (TARIC kodas 6302 32 90 19). Patalynė – tai paklodės (užtempiamos ar lygios), antklodžių užvalkalai ir pagalvių užvalkalai, pardavimui supakuoti atskirai arba komplektais. Visos produkto rūšys turi tokias pačias pagrindines fizines savybes ir naudojamos tokiam pačiam tikslui. Todėl jos laikomos vienu produktu.

2. Panašus produktas

(23) Buvo nustatyta, kad Indijoje pagamintas ir vidaus rinkoje parduodamas bei į Bendriją eksportuojamas produktas iš esmės turi tokias pačias fizines savybes ir yra naudojamas tokiems patiems tikslams kaip ir Bendrijos gamintojų pagamintas ir Bendrijoje parduodamas produktas. Todėl jos laikytinos panašiu produktu kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 1 straipsnio 5 dalyje.

C. SUBSIDIJAVIMAS

1. Įvadas

(24) Remiantis skunde ir atsakymuose į Komisijos klausimyną esančia informacija, buvo tirtos šios šešios schemos, per kurias, kaip įtariama, buvo teikiamos eksporto subsidijos:

i) Muito tarifo sumažinimo leidimo (DEPB) schema

ii) Prekių be muito papildymo sertifikatas (DFRC)

iii) Gamybos priemonių eksporto skatinimo (EPCG) schema

iv) Išankstinio leidimo schema (ALS)

v) Eksporto perdirbimo zonos/į eksportą orientuotos bendrovės (EPZ/EOB)

vi) Atleidimas nuo pajamų mokesčio (ITES).

(25) 24 konstatuojamojoje dalyje nurodytos i, ii, iii, iv ir v schemos remiasi 1992 m. užsienio prekybos (plėtros ir reguliavimo) įstatymu (1992 m. Nr. 22), kuris įsigaliojo 1992 m. rugpjūčio 7 d. (toliau – užsienio prekybos įstatymas). Užsienio prekybos įstatyme IVY įgaliojama leisti pranešimus dėl eksporto ir importo politikos. Šie pranešimai apibendrinami „Eksporto ir importo politikos“ dokumentuose, kuriuos kas penkerius metus leidžia ir nuolat atnaujina Prekybos ministerija. Du eksporto ir importo politikos dokumentai yra svarbūs šios bylos TL; t. y. penkerių metų planas 1997 m. balandžio 1 d. – 2002 m. kovo 31 d. laikotarpiui ir penkerių metų planas 2002 m. balandžio 1 d. – 2007 m. kovo 31 d. laikotarpiui. Be to, IVY taip pat nustato Indijos užsienio prekybos politikos tvarką, kuri skelbiama 2002 m. balandžio 1 d. – 2007 m. kovo 31 d. Taisyklių vadove (1 dalis). Toks Taisyklių vadovas sudarytas ir 1997 m. balandžio 1 d. – 2002 m. kovo 31 d. laikotarpiui. Taisyklių vadovas taip pat yra nuolat atnaujinamas.

(26) Patikrinamojo vizito IVY metu buvo nustatyta, kad TL metu Eksporto ir importo politikos numanomos subsidijų schemos iš esmės nebuvo pakeistos. Iš 2002 m. balandžio 1 d. – 2007 m. kovo 31 d. Eksporto ir importo politikos paaiškėjo, kad prieš šio laikotarpio pradžią išduotos licencijos, sertifikatai bei leidimai ir toliau galios tam tikslui, kuriam jie buvo išduoti, išskyrus atvejus, kai nurodyta kitaip.

(27) Taigi nuorodos į tiriamų 24 konstatuojamojoje dalyje nurodytų i-v schemų teisinį pagrindą yra padarytos remiantis 2002 m. balandžio 1 d. – 2007 m. kovo 31 d. Eksporto ir importo politika bei „2002 m. balandžio 1 d. – 2007 m. kovo 31 d. Taisyklių vadovu“ (1 dalimi).

(28) 24 konstatuojamojoje dalyje nurodyta vi schema – atleidimas nuo pajamų mokesčio – pagrįsta 1961 m. Pajamų mokesčio įstatymu, kuris kasmet iš dalies keičiamas Finansų įstatymu.

2. **Muito tarifo sumažinimo leidimo (DEPB) schema**

a) *Teisinis pagrindas*

(29) DEPB įsigaliojo 1997 m. balandžio 1 d., paskelbus jį Muitų pranešime 34/97. Schema išsamiai aprašyta Eksporto ir importo politikos 4.3.1–4.3.4 punktuose ir Taisyklių vadovo 4.37–4.53 punktuose. DEPB atsirado vietoje *Passbook* schemos, kurios galiojimas baigėsi 1997 m. kovo 31 d. Iš pradžių buvo dviejų rūšių DEPB, tai yra, DEPB prieš eksportą ir DEPB po eksporto. IVY pažymėjo, kad DEPB prieš eksportą buvo panaikintas 2000 m. balandžio 1 d., todėl ši schema TL nesvarbi. Buvo nustatyta, kad nė viena bendrovė nepasinaudojo jokiomis lengvatomis pagal DEPB prieš eksportą. Todėl nereikia nustatyti kompensacijų dėl DEPB prieš eksportą.

b) *Subjektai, turintys teisę pasinaudoti schema*

(30) DEPB po eksporto gali pasinaudoti gamintojai – eksportuotojai arba pardavėjai – eksportuotojai (t. y. prekybininkai).

c) *DEPB po eksporto praktinis įgyvendinimas*

(31) Pagal šią schemą, kiekvienas atitinkamą teisę turintis eksportuotojas gali prašyti kredito, kurio dydis apskaičiuojamas kaip tam tikras procentas nuo eksportuojamo gatavo produkto vertės. Indijos kompetentingos institucijos tokius DEPB tarifus nustatė daugumai produktų, taip pat ir svarstomam produktui, remdamosi standartinėmis sąnaudų ir produkcijos normomis (SSPN). Licencija, kurioje nurodyta suteikiamo kredito suma, išduodama automatiškai gavus dėl to prašymą.

(32) Pagal DEPB po eksporto schemą, šiuos kreditus galima panaudoti taikomiems muitams už vėliau importuojamas prekes įskaityti, išskyrus prekes, kurių importas ribojamas arba uždraustas. Importuotas prekes, už kurias buvo panaudoti tokie kreditai, galima parduoti vidaus rinkoje (apmokestinant prekybos mokesčiu) arba panaudoti kitaip.

(33) DEPB licencijas galima laisvai perduoti, taigi ir parduoti. DEPB licencija galioja 12 mėnesių nuo licencijos išdavimo dienos. Bendrovė turi sumokėti kompetentingai institucijai 0,5 % gauto DEPB kredito dydžio mokestį.

d) *Išvados apie DEPB po eksporto*

(34) Bendrovei eksportuojant prekes suteikiamas kreditas, kuris gali būti panaudotas muitams už vėliau importuojamas bet kokias prekes įskaityti arba gali būti tiesiog parduotas.

(35) Kreditas automatiškai apskaičiuojamas remiantis formule, kurioje naudojamos SPPN normos, neatsižvelgiant į tai, ar žaliavos buvo importuotos, ar už jas buvo sumokėtas muitas, ar jos faktiškai buvo panaudotos eksportuojamai produkcijai pagaminti ir kiek jų buvo panaudota. Taigi bendrovė gali prašyti licencijos remdamasi buvusio eksporto faktu, nesvarbu, ar ji importuoja prekes, ar perka jas iš kitų šaltinių. DEPB kreditai laikytini finansine parama, nes jie yra dotacija. Jie susiję su tiesioginiu lėšų pervedimu, nes juos galima parduoti ir paversti grynaisiais pinigais, arba už juos įskaityti importo muitus, dėl ko IVY netenka pajamų, kurias kitu atveju ji turėtų gauti.

(36) *Texprocil* pažymėjo, kad jei eksportuotojas faktiškai importavo žaliavas, kurias panaudojo eksportuojamų produktų gamybai, ir pasinaudojo DEPB kreditais tokių žaliavų importo muitui sumokėti, galima sakyti, kad pagal DEPB eksportuotojas negavo jokių subsidijų.

(37) Šiame kontekste svarbu pažymėti, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje numatyta išimtis *inter alia* importo muitų grąžinimo ir pakaitinei importo muitų grąžinimo sistemoms, jei jos atitinka I priedo i punkte, II priede (importo muitų grąžinimo sąvokos apibrėžimas ir taisyklės) ir III priede (pakaitinio importo muitų grąžinimo sąvokos apibrėžimas ir taisyklės) numatytas griežtas taisykles.

(38) Tačiau šiuo atveju eksportuotojas faktiškai nėra įpareigotas be muito importuotas prekes naudoti gamybos procese, o kredito dydis skaičiuojamas neatsižvelgiant į faktiškai sunaudotas žaliavas.

(39) Be to, nėra nustatyta jokios sistemos ar tvarkos, kuri patvirtintų, kurios žaliavos buvo sunaudotos eksportuojamo produkto gamybos procese ar kad buvo sumokėta per daug importo muitų, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento I priedo i punkte, II ir III prieduose.

(40) Pagaliau eksportuotojai turi teisę į DEPB neatsižvelgiant į tai, ar jie apskritai importuoja kokias nors žaliavas. Kad gautų DEPB, eksportuotojui užtenka tiesiog eksportuoti prekes, nereikia parodyti, kad buvo importuotos kokios nors žaliavos. Taigi net tie eksportuotojai, kurie gauna visas žaliavas vietoje ir neimportuoja jokių prekių, kurios gali būti panaudotos kaip žaliavos, turi teisę į DEPB. Vadinasi, DEPB po eksporto neatitinka I – III prieduose išdėstytų kriterijų.

(41) Kadangi nėra reikalavimo, kad importuotos žaliavos būtų sunaudotos gamybos procese, ir nėra pagrindinio reglamento II priede reikalaujamos patikrinimo sistemos, DEPB po eksporto negali būti laikoma leidžiama importo muitų grąžinimo ar pakaitinio importo muitų grąžinimo sistema (III priedas) kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje.

(42) Kadangi dėl to 37 punkte nurodyta subsidijos apibrėžimo išimtis importo muitų grąžinimo ir pakaitinio importo muitų grąžinimo sistemoms netaikoma, nėra grąžinami permokėti muitai, o kompensuotina nauda yra atleidimas nuo visų importo muitų, kurie paprastai mokami importuojant bet kokias prekes.

(43) Remiantis pirmiau išdėstytais argumentais buvo padaryta išvada, kad išduodama laisvai perduodamas licencijas, pagal DEPB schemą IVY suteikia eksportuotojams finansinę paramą. Ši IVY finansinė parama suteikia DEPB turėtojui pranašumą, nes pastarasis gauna laisvų pinigų, kurių jis negautų komercinėje rinkoje. Taigi ši schema yra subsidija. Kadangi subsidiją galima gauti tik eksportuojant prekes, jos suteikimo sąlyga yra eksporto veikla, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punkte. Taigi subsidija laikytina individualia ir kompensuotina.

e) *DEPB po eksporto subsidijos dydžio apskaičiavimas*

(44) Bendrovių nauda buvo apskaičiuota remiantis TL metu naudotose ar perduotose licencijose numatyto kredito dydžiu.

(45) Tais atvejais, kai licencijos buvo naudojamos prekėms importuoti nemokant taikytinų muitų, nauda buvo apskaičiuojama remiantis visais taikytinais importo muitais. Tais atvejais, kai licencijos buvo perduotos (parduotos), nauda buvo apskaičiuojama remiantis licencijoje numatyto kredito dydžiu (nominalia verte), neatsižvelgiant į licencijos pardavimo kainą, kadangi licencijos pardavimas yra komercinis sprendimas, kuris nepakeičia pagal DEPB gautos naudos (kuri yra tolygi IVY lėšų pervedimui) dydžio.

(46) Remiantis pagrindinio reglamento 7 straipsniu, subsidijos suma buvo paskirstyta visam TL eksporto kiekiui. Apskaičiuojant naudą buvo išskaičiuojama subsidijai gauti patirtų būtinų išlaidų suma.

(47) Tiriant vienos bendrovės atvejį buvo nustatyta, kad Eksporto ir importo politikos dokumentai specialiai nesuteikė teisės į DEPB eksportuojant tam tikras prekes, kadangi tų prekių eksportui reikalingos specialios licencijos. Šiuo atveju apskaičiuojant subsidiją *ad valorem*, buvo nuspręsta DEPB naudą padalinti iš visos teisę į DEPB suteikiančių produktų eksporto apyvartos (vardiklis).

(48) *Texprocil* ir kai kurios bendrovės paprašė, kad apskaičiuojant pagal DEPB gautą naudą būtų išskaičiuojamos specializuotiems agentams sumokėtos išlaidos, pardavimų komisiniai ir įvairios kitos išlaidos. Šiame kontekste reikėtų pažymėti, kad naudojimasis trečiųjų šalių paslaugomis licencijoms parduoti yra komercinis sprendimas, kuris nepakeičia licencijose numatyto kredito dydžio. Bet kuriuo atveju, vadovaujantis pagrindinio reglamento 7 straipsnio 1 dalies a punktu, galima išskaičiuoti tik tas išlaidas, kurios yra būtinos subsidijai gauti. Kadangi pirmiau minėtos išlaidos nėra būtinos subsidijai gauti, prašymai buvo atmesti.

(49) *Texprocil* ir kai kurios bendrovės pareiškė, kad parduodant DEPB licencijas buvo sumokėtas prekybos mokestis, todėl atitinkamai turėtų būti sumažinta ir nauda. Tačiau pagal Indijos mokesčių įstatymus prekybos mokesčio mokėtojas yra pirkėjas, o ne pardavėjas. Pardavėjas tiktai surenka prekybos mokestį kompetentingų institucijų vardu. Taigi šis prašymas buvo atmestas.

(50) Kai kurios bendrovės pareiškė, kad jos, pardavusios DEPB licencijas, gavo papildomų pajamų, todėl padidėjo bendra jų mokestinė atsakomybė, visų pirma – įmonių pajamų mokestis. Todėl buvo paprašyta šių bendrovių pagal DEPB schemą gautą naudą sumažinti faktiškai sumokėta pajamų mokesčio suma. Bendrovės taip pat pažymėjo, kad šis prašymas nebūtų pateiktas, jei per tą laikotarpį nebūtų reikėję mokėti pajamų mokesčio. Be to, *Texprocil* pareiškė, kad DEPB pajamos yra apmokestinamos eksportuotojams taikomu vienodu tarifu, todėl eksportuotojui faktiškai sumokėjus pajamų mokestį už IVY suteiktą naudą pagal DEPB schemą, gautoji nauda turėtų būti sumažinta sumokėto pajamų mokesčio dydžiu.

Atsakant į šiuos argumentus pirmiausia atkreiptinas dėmesys į tai, kad DEPB kreditas yra dotacija, suteikiama tam tikru konkrečiu laiko momentu. Vadovaujantis turima informacija, negalima atmesti, kad šios dotacijos vėliau gali padidinti bendrovės bendrą mokestinę atsakomybę. Tačiau tai yra ateities įvykis, kuris priklausys nuo daugelio veiksnių, kurių dauguma yra susiję su pačios bendrovės daromais komerciniais sprendimais. Šie veiksniai susiję ne tik su kainų ir pardavimo klausimais, bet taip pat ir su kitais klausimais, kurie turi įtakos bendrai mokestinei atsakomybei, pavyzdžiui, sprendimais dėl nusidėvėjimo normos, nuostolių perkėlimu į kitus metus ir kt. Visi šie sprendimai turi įtakos mokesčių krepšeliui, kuris galiausiai bus pritaikytas bendrovei per konkrečius mokestinius metus. Todėl neįmanoma tiksliai nustatyti, kokia apimtimi už parduotus DEPB gauta nauda padidino taikomą mokesčių normą. Be to, jei konkreti bendrovė pasinaudojo DEPB pagal jo paskirtį, tai yra, žaliavoms importuoti, tokiu būdu ji sumažino savo išlaidas, o ne padidino pajamas. Tai gali turėti kitokį poveikį apmokestinimui.

Taigi aišku, kad DEPB kreditų teikimas ir vėlesnis jų apmokestinimas yra du atskiri IVY veiksmai. Tyrimą atliekanti institucija neturi analizuoti padėties, kuri atsirastų, jei kreditai būtų ar nebūtų apmokestinti. Bet kokiu atveju tai neturės įtakos skaičiuojant TL metu gautos subsidijos dydį.

Todėl šie prašymai buvo atmesti.

(51) TL metu aštuonios atrinktos bendrovės pasinaudojo šia schema ir gavo subsidijų, kurių dydis – nuo 1,45 % iki 8,44 %.

3. **Prekių be muito papildymo sertifikatas (DFRC)**

a) *Teisinis pagrindas*

(52) Šios schemos teisinis pagrindas pateikiamas Eksporto ir importo politikos 4.2.1–4.2.7 punktuose ir Taisyklių vadovo 4.31–4.36 punktuose.

b) *Subjektai, turintys teisę pasinaudoti schema*

(53) DFRC išduodamas pardavėjui – eksportuotojui arba gamintojui – eksportuotojui prekių gamybos procese naudojamų žaliavų importui, už kurį nemokami taikomi muitai.

c) *Praktinis įgyvendinimas*

(54) DFRC yra po eksporto naudojama schema, kuri leidžia papildyti, t. y. be muito importuoti žaliavas, turinčias tokias pačias technines savybes, kokybę ir specifikacijas kaip ir tos žaliavos, kurios buvo panaudotos eksportuojamame produkte. Tokių žaliavų kiekis nustatomas remiantis SSPN. Tokios importuotos prekės gali būti parduotos vidaus rinkoje arba panaudotos kitaip.

(55) Pagal šią schemą, kiekvienas teisę į DFRC turintis eksportuotojas gali prašyti išduoti sertifikatą. DFRC išduodamas importuojamoms žaliavoms, remiantis SSPN normomis, nurodytomis prekių važtaraščiuose.

(56) DFRC taikomas tik SSPN normose nurodytoms žaliavoms. Žaliavų, kurias galima papildyti, techninės savybės, kokybė ir specifikacijos turi atitikti tų žaliavų, kurios buvo panaudotos eksportuojamame produkte, atitinkamas savybes.

(57) DFRC yra laisvai perduodamas. Jis galioja 18 mėnesių.

d) *Išvados apie schemą*

(58) Bendrovei eksportuojant prekes, suteikiamas sertifikatas, kuris gali būti panaudotas muitams už vėliau importuojamas žaliavas, kurios fiziškai inkorporuojamos į eksportuojamas prekes, įskaityti arba gali būti tiesiog parduotas.

(59) Sertifikatai laikytini finansine parama, nes jie yra dotacija. Jie susiję su tiesioginiu lėšų pervedimu, nes juos galima parduoti ir paversti grynaisiais pinigais, arba juos panaudoti importo muitams įskaityti, dėl ko IVY netenka pajamų, kurias kitu atveju ji turėtų gauti.

(60) IVY ir *Texprocil* pareiškė, kad DFRC yra teisėta pakaitinio importo muitų grąžinimo sistema, nes pagal ją papildomos eksportuojamame produkte sunaudotos žaliavos. Kadangi šių žaliavų kiekis, kokybė ir techninės savybės atitinka eksportuojamame produkte panaudotas žaliavas, IVY ir *Texprocil* nuomone, ši sistema yra leistina pagal Susitarimą dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių (SSKP). *Texprocil* taip pat pažymėjo, kad vertinant, ar pakaitinio importo muitų grąžinimo sistema yra teisėta, reikėtų atsižvelgti į importuojamą produktą, o ne į importuojantį subjektą. Taip pat buvo pareikšta, kad Vyriausybė daugiau nesuteikė jokios papildomos naudos.

(61) Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje numatyta išimtis *inter alia* importo muitų grąžinimo ir pakaitinei importo muitų grąžinimo sistemoms, jei jos atitinka I priedo i punkte, II priede (importo muitų grąžinimo sąvokos apibrėžimas ir taisyklės) ir III priede (pakaitinio importo muitų grąžinimo sąvokos apibrėžimas ir taisyklės) numatytas griežtas taisykles.

(62) Reikėtų pažymėti, kad pagal drobeko sistemą, sumokėti muitai grąžinami už tas importuotas žaliavas, kurios buvo sunaudotos eksportuojamo produkto gamybos procese. Tačiau DFRC atveju, žaliavų importui mokesčiai ar jų išimtys nebuvo nustatyti.

(63) Pagal importo muitų grąžinimo schemas už žaliavas, kurios buvo sunaudotos kito produkto gamybos procese, sumokėti importo muitai gali būti sugrąžinti *ex post*. Ši sistema taikoma ir tuo atveju, kai eksportuojamas produktas, kuriam pagaminti buvo panaudotos vietinės žaliavos, esančios tokios pačios kokybės ir turinčios tokias pačias savybes kaip ir tos importuotos žaliavos, kurias jos pakeitė (pakaitinio importo muitų grąžinimo schemos). Taigi jei bendrovei pritrūktų importuotų žaliavų, ji gali panaudoti vietines žaliavas ir inkorporuoti jas į eksportuojamas prekes, o vėliau be jokių muitų importuoti atitinkamą kiekį žaliavų. Šiame kontekste svarbu, kad būtų numatyta patikrinimo sistema ar tvarka, kuri leistų eksportuojančios šalies valdžios institucijai užtikrinti ir parodyti, kad žaliavų, kurioms prašoma pritaikyti šią drobeko sistemą, kiekis neviršija tokių pačių eksportuojamų produktų kiekio, kad ir kokios formos jie būtų, o importo muitų grąžinama ne daugiau, negu buvo sumokėta už aptariamas importuotas žaliavas.

(64) DFRC, kuris, kaip minėta 54 punkte, suteikiamas po eksporto, yra numatyta pareiga importuoti tik tokias žaliavas, kokios buvo sunaudotos eksportuojamoms prekėms pagaminti. Šių žaliavų turi būti tiek pat ir jos turi turėti tokias pačias savybes kaip ir vietinės žaliavos, kurios buvo panaudotos eksportuojamoms prekėms pagaminti. Todėl DFRC turi kai kurias pakaitinio importo muitų grąžinimo schemos savybes, numatytas pagrindinio reglamento III priede. Tačiau atlikus tyrimą buvo nustatyta, kad nėra numatyta jokia sistema ar tvarka, kuri patvirtintų, ar žaliavos buvo sunaudotos eksportuojamo produkto gamybos procese, kokios žaliavos buvo sunaudotos, ar nebuvo grąžinta daugiau importo muitų, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento I priedo i punkte, II ir III prieduose.

(65) Be to, kaip pirmiau minėta 57 konstatuojamojoje dalyje, DFRC yra laisvai perduodamas. Tai reiškia, kad eksportuotojas, kuriam buvo suteiktas sertifikatas importo muitams už būsimą žaliavų importą įskaityti, faktiškai nėra įpareigotas sunaudoti importuotas žaliavas gamybos procese ar netgi pasinaudoti sertifikatu importuojant žaliavas (t. y. nėra nustatyta faktinio vartotojo sąlyga). Vadinasi, eksportuotojas gali nuspręsti parduoti sertifikatą importuotojams. Taigi DFRC negali būti laikomas pakaitinio importo muitų grąžinimo schema pagal pagrindinio reglamento nuostatas ([1]).

(66) Remiantis pirmiau išdėstytais argumentais darytina išvada, kad IVY, išduodama laisvai perleidžiamą sertifikatą, suteikia eksportuotojams finansinę paramą. Šiomis aplinkybėmis sertifikatai faktiškai yra tiesioginė IVY dotacija atitinkamiems eksportuotojams.

(67) Apibendrinant reikia pažymėti, kad ši IVY finansinė parama suteikia DFRC turėtojui pranašumą, nes pastarasis gauna laisvų pinigų, kurių jis negautų komercinėje rinkoje. Taigi ši schema yra subsidija. Kadangi subsidiją galima gauti tik eksportuojant prekes, jos suteikimo sąlyga yra eksporto veikla, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punkte. Taigi subsidija laikytina individualia ir kompensuotina.

([1]) Faktas, kad DFRC negali būti laikoma pakaitinio importo muitų grąžinimo schema pagal pagrindinio reglamento nuostatas (t. y. Indijos teisės aktai neužtikrina, kad jis veiks kaip tinkama drobeko sistema) neatima iš individualių eksportuotojų galimybės pasinaudoti DFRC kaip drobeko sistema.

e) *Subsidijos dydžio apskaičiavimas*

(68) Vienas eksportuotojas pasinaudojo DFRC kaip pakaitinio importo muitų grąžinimo schema. Ši bendrovė galėjo įrodyti, kad importuotų žaliavų, kurios buvo atleistos nuo importo muitų, kiekis neviršijo eksportuojamoms prekėms panaudotų žaliavų kiekio. Be to, bendrovė galėjo įrodyti, kad buvo susigrąžinta ne daugiau importo muitų nei sumokėta už aptariamų žaliavų importą. Todėl buvo padaryta išvada, kad ši bendrovė buvo atleista nuo žaliavų importo muitų laikantis pagrindinio reglamento I – III priedų nuostatų, taigi TL metu ji negavo jokios naudos.

(69) Dvi bendrovės pardavė savo turimus sertifikatus. Kadangi DFRC teikiamas tik toms žaliavoms, kurios numatytos SSPN, naudą reikėtų nustatyti pagal tą pačią metodologiją kaip ir DEPB, t. y. apskaičiuojant naudą kaip tam tikrą procentą nuo eksportuojamų gatavų produktų vertės. Kaip jau buvo paaiškinta pirmiau, Indijos kompetentingos institucijos standartinius tarifus nustatė daugumai produktų, taip pat ir svarstomam produktui.

(70) Tačiau sertifikatas pagal šią schemą neturi nominalios vertės, kaip, pavyzdžiui, kreditai pagal DEPB schemą. Sertifikate nurodomas importuoti leidžiamų žaliavų kiekis ir didžiausia bendra suma, už kurią gali būti importuota tokių žaliavų. Šiuo atveju, kadangi kiekviename sertifikate nebuvo nurodyta konkreti piniginė vertė, schemos naudos nebuvo galima nustatyti remiantis eksportuojamų prekių verte ar kiekiu. Tais atvejais, kai sertifikatai buvo perleisti (parduoti), buvo nuspręsta, kad naudą būtų protinga apskaičiuoti remiantis sertifikato pardavimo kaina.

(71) Remiantis pagrindinio reglamento 7 straipsniu, subsidijos suma buvo paskirstyta visam TL eksporto kiekiui.

(72) TL metu šia schema pasinaudojo dvi bendrovės. Viena bendrovė gavo 3,08 % dydžio subsidiją, kitos gauta subsidija buvo nereikšminga.

4. **Gamybos priemonių eksporto skatinimo (EPCG) schema**

a) *Teisinis pagrindas*

(73) EPCG schema buvo paskelbta 1992 m. balandžio 1 d. TL metu schemą reglamentavo Muitų pranešimai Nr. 28/97 ir Nr. 29/97, kurie įsigaliojo 1997 m. balandžio 1 d. Schemos taisyklės pateikiamos 2002–2007 m. Eksporto ir importo politikos 5 skyriuje ir Taisyklių vadovo 5 skyriuje.

b) *Subjektai, turintys teisę pasinaudoti schema*

(74) Schema gali pasinaudoti „gamintojai-eksportuotojai kartu su susijusiais gamintojais/pardavėjais arba be jų, su gamintojais susiję pardavėjai-eksportuotojai ir paslaugų teikėjai“ (2002–2007 m. Eksporto ir importo politikos 5 skyriaus 2 punkto citata).

c) *Praktinis įgyvendinimas*

(75) Kad galėtų pasinaudoti šia schema, bendrovė privalo pateikti kompetentingoms institucijoms išsamius duomenis apie gamybos priemonių, kurios bus importuojamos, rūšį ir vertę. Priklausomai nuo eksporto įsipareigojimo, kurį bendrovė pasirengusi prisiimti, lygio, bendrovei bus leidžiama gamybos priemones importuoti su nuliniu muito tarifu, arba su sumažintu muito tarifu. Kad būtų įvykdyti eksporto įsipareigojimai, eksportuojamos prekės turi būti pagamintos naudojant importuotas gamybos priemones. Licencija, suteikianti teisę importuoti taikant preferencinius muitus, išduodama eksportuotojui paprašius. Licencijai įsigyti mokamas prašymo mokestis.

(76) EPCG licencijos turėtojas gali įsigyti gamybos priemones ir vidaus rinkoje. Tokiu atveju vietinis gamybos priemonių gamintojas gali pats be muito importuoti tokių gamybos priemonių gamybai reikalingas dalis arba gali pareikalauti EPCG licencijos turėtojo suteikti jam tą naudą, kurią licencijos turėtojas gaus už tų gamybos priemonių eksportą.

(77) Kad subjektas galėtų pasinaudoti EPCG schema, jis privalo eksportuoti prekes. Įsipareigojimas eksportuoti taikomas prekėms, kurios buvo pagamintos naudojant pagal šią schemą importuotas gamybos priemones. Įsipareigojimas eksportuoti taip pat apima reikalavimą eksportuoti daugiau tokių pačių prekių, nei bendrovė vidutiniškai eksportavo per ankstesnius trejus licencijavimo metus.

(78) Neseniai schemos sąlygos, susijusios su įsipareigojimo eksportuoti skaičiavimu, buvo pakeistos. Tačiau pakeitimai taikomi tik toms licencijoms, kurios buvo išduotos po 2003 m. balandžio 1 d., t. y. ne TL metu. Pagal naujas taisykles bendrovės įsipareigojimą eksportuoti turės įvykdyti per aštuonerius metus (eksportuojamų prekių vertė turi būti ne mažiau kaip šešis kartus didesnė už visą importo muitų, nuo kurių buvo atleistos importuotos gamybos priemonės, dydį).

d) *Išvados apie EPCG*

(79) Eksportuotojo mokama nulinio arba sumažinto tarifo muito suma yra IVY finansinė parama, kadangi Vyriausybė tokiu atveju negauna pajamų, o sumažinus mokėtinas muito sumas arba visiškai atleidus nuo importo muitų, gavėjas gauna naudos. Taigi EPCG schema yra subsidija.

(80) Licencijos negalima gauti be įsipareigojimo eksportuoti prekes. Kadangi subsidijos suteikimo sąlyga yra eksporto veikla, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punkte, ji laikytina individualia ir kompensuotina.

(81) Buvo pareikšta nuomonė, kad pagrindinio reglamento I priedo i punkte pateikta sąvoka „žaliavos“ (sąnaudos) taip pat apima ir gamybos priemones, kadangi jos yra svarbiausios priemonės prekėms pagaminti, be jų nebūtų pagamintas joks galutinis produktas. Be to, buvo pažymėta, kad žaliavas galima paversti galutiniais produktais tik naudojant gamybos priemones, o gamybos priemonių nusidėvėjimas atspindi galutinių produktų gamybai panaudotų gamybos priemonių vertę. Todėl eksportuojamų prekių gamybai panaudotų gamybos priemonių atleidimas nuo muitų turėtų būti prilygintas eksportuojamų prekių gamybai panaudotų žaliavų atleidimui nuo muitų ir toks atleidimas nuo muitų neturėtų būti laikomas kompensuotina nauda kaip apibrėžta pagrindiniame reglamente.

Atsakant į šiuos argumentus buvo pažymėta, kad gamybos priemonės nėra „žaliavos“ kaip apibrėžta pagrindiniame reglamente, nes jos nėra fiziškai inkorporuojamos į eksportuojamas prekes. Todėl pirmiau išdėstyti argumentai buvo atmesti.

e) *Subsidijos dydžio apskaičiavimas*

(82) Bendrovių nauda buvo apskaičiuojama remiantis už importuotas gamybos priemones nesumokėto muito suma, išskirstant šią sumą per laikotarpį, kuris atspindi įprastinį tokių gamybos priemonių nusidėvėjimo laiką svarstomo produkto pramonėje, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 7 straipsnyje. Laikantis nusistovėjusios praktikos, prie taip apskaičiuotos TL priskirtinos sumos buvo pridėtos palūkanos už TL, kad naudos vertė būtų išreikšta laiko atžvilgiu ir tokiu būdu būtų nustatyta bendra šios schemos nauda gavėjui. Atsižvelgiant į subsidijos, lygiavertės vienkartinei dotacijai, pobūdį, buvo nuspręsta, kad reikėtų pritaikyti TL metu Indijoje taikytą komercinę palūkanų normą (apie 10 %). Tuomet remiantis pagrindinio reglamento 7 straipsniu, subsidijos suma buvo paskirstyta visam TL eksporto kiekiui.

(83) Apskaičiuojant subsidijos dydį, buvo pareikšta nuomonė, kad apskaičiuojant subsidiją pagal „naudos gamintojui“ principą, subsidijos sumą (nesumokėtų muitų sumą) reikėtų paskirstyti visam svarstomo produkto TL produkcijos kiekiui (gamyba vidaus rinkai plius eksportas). Be to, buvo pažymėta, kad bendrovės, parduodančios patalynę ir vidaus rinkoje, naudojasi tomis pačiomis gamybos priemonėmis visai savo patalynei gaminti.

Atsakant į šiuos argumentus, dar kartą buvo atkreiptas dėmesys į tai, kad šia schema galima pasinaudoti tik eksportuojant prekes. Todėl vadovaujantis pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalies nuostatomis, kadangi subsidija suteikiama atsižvelgiant į per tam tikrą laikotarpį eksportuojamą tam tikrą prekių kiekį, šios schemos nauda turėtų būti paskirstyta tik eksporto kiekiui. Taigi prašymas schemos naudą paskirstyti visam pagamintų prekių kiekiui buvo atmestas.

(84) TL metu šia schema pasinaudojo trys bendrovės. Dvi bendrovės gavo atitinkamai 0,38 % ir 2,0 % dydžio subsidijas, trečiosios bendrovės gauta subsidija buvo nereikšminga.

5. **Išankstinio leidimo schema (ALS)**

a) *Teisinis pagrindas*

(85) ALS taikoma nuo 1977–1978 m. Schemos taisyklės pateikiamos Eksporto ir importo politikos 4.1.1–4.1.7 punktuose ir Taisyklių vadovo 4 skyriaus kai kuriose dalyse.

b) *Subjektai, turintys teisę pasinaudoti schema*

(86) Išankstines licencijas gali gauti eksportuotojai, kad galėtų be muito importuoti žaliavas, naudojamas eksportuojamų prekių gamybai.

c) *Praktinis įgyvendinimas*

(87) Pagal šią schemą leidžiamo importo kiekis nustatomas kaip tam tikras eksportuojamų galutinių produktų kiekio procentas. Išankstinėms licencijoms leidžiamo importo vienetai įvertinami tiek atsižvelgiant į jų kiekį, tiek ir į jų vertę. Abiem atvejais leidžiamiems pirkimams be muito nustatyti naudojami tarifai remiantis SSPN yra nustatyti daugumai produktų, taip pat ir svarstomam produktui. Išankstinėse licencijose nurodytos žaliavos yra žaliavos, naudojamos atitinkamiems galutiniams produktams pagaminti.

(88) Išankstinės licencijos gali būti išduodamos šiais atvejais:

i) „fizinis eksportas: išankstinės licencijos gali būti išduodamos gamintojui-eksportuotojui arba su gamintoju (-ais) susijusiam pardavėjui-eksportuotojui fiziniam eksportui, kad jis galėtų importuoti eksportuojamam produktui reikalingas žaliavas“ (2002–2007 m. Eksporto ir importo politikos 4.1.1 skyriaus a punkto citata).

ii) tarpinis tiekimas: išankstinės licencijos gali būti išduodamos gamintojui-eksportuotojui tarpiniam tiekimui žaliavų, reikalingų gaminant prekes, kurios bus tiekiamos galutiniam eksportuotojui, turinčiam kitą išankstinę licenciją. Išankstinės licencijos turėtojas, ketinantis gauti žaliavų vidaus rinkoje, o ne tiesiogiai jas importuoti, gali tai padaryti. Tokiu atveju vidaus rinkoje įsigytų žaliavų kiekis išskaičiuojamas iš išankstinės licencijos, o vietiniam tiekėjui išduodama tarpinė išankstinė licencija. Tokios tarpinės išankstinės licencijos turėtojas turi teisę be muito importuoti prekes, kurių reikia toms galutiniam eksportuotojui parduotoms žaliavoms pagaminti.

iii) planuojamas eksportas: išankstinės licencijos gali būti išduodamos generaliniam rangovui planuojamam eksportui, kad galėtų importuoti žaliavas, kurių reikia gaminant prekes, kurios bus tiekiamos Politikos 8.2. punkte numatytų kategorijų subjektams. IVY pažymėjo, kad planuojamas eksportas yra susijęs su tais sandoriais, pagal kuriuos tiekiamos prekės neišvežamos iš šalies. Daugelis tiekimo rūšių laikomos planuojamu eksportu, jei prekės yra pagamintos Indijoje, pavyzdžiui, prekių tiekimas į eksportą orientuotoms bendrovėms, gamybos priemonių tiekimas EPCG licencijų turėtojams.

iv) išankstinio tiekimo orderiai (ITO): išankstinės licencijos turėtojas, ketinantis gauti žaliavų vidaus rinkoje, o ne tiesiogiai jas importuoti, gali tai padaryti. Tokiu atveju išankstinė licencija tampa išankstinio tiekimo orderiu (ITO) ir indosuojama tiekėjui pristačius jame nurodytas prekes. ITO indosavimas suteikia tiekėjui teisę į planuojamo eksporto drobeką ir susigrąžinti galutinį akcizą. Kitaip tariant, pagal ITO produkciją tiekiančiam gamintojui sugrąžinami mokesčiai ir muitai, o ne eksportuotojui suteikiamas muitų drobekas arba grąžinimas. Mokesčiai ir muitai gali būti grąžinami tiek už vietines, tiek ir už importuotas žaliavas.

(89) Patikrinimo metu buvo nustatyta, kad TL metu vienas gamintojas-eksportuotojas pasinaudojo tik i punkte nurodyta ALS rūšimi (fizinis eksportas). Todėl šiame tyrime nebūtina nustatyti, ar kompensuotinos ALS rūšys, nurodytos ii, iii ir iv punktuose.

d) *Išvados apie schemą*

(90) Licencijos, kurios gali būti naudojamos importo muitų sumoms įskaityti, suteikiamos tik eksportuojančioms bendrovėms. Taigi pasinaudojimo schema sąlyga yra eksporto veikla.

(91) Kaip pirmiau minėta, buvo nustatyta, kad TL metu ALS (fizinio eksporto rūšimi) pasinaudojo viena atrinkta bendrovė. Bendrovė naudojosi ALS žaliavų, kurios buvo naudojamos eksportuojamoms prekėms gaminti, importui be muito.

(92) IVY pažymėjo, kad ALS yra nuo kiekio priklausanti schema, o pagal šią licenciją leidžiama importuoti žaliavų atsižvelgiant į tai, kiek buvo eksportuota prekių. Taip pat buvo pareikšta, kad neatsižvelgiant į tai, kokios žaliavos buvo importuotos pagal ALS, tos pačios žaliavos turi būti panaudotos eksportuojamiems produktams gaminti ar jau eksportuotų produktų gamybai reikalingų žaliavų atsargoms papildyti. IVY pažymėjo, kad importuotas žaliavas turi panaudoti eksportuotojas, jų negalima parduoti ar perleisti.

(93) Nors atrodo, kad ALS taikyti būtina faktinio vartotojo sąlyga, buvo pažymėta, kad nėra numatyta sistema ar tvarka, kuri patvirtintų, ar žaliavos buvo sunaudotos eksportuojamų prekių gamybos procese ir kokios žaliavos buvo sunaudotos. Sistema tik parodo, kad be muito importuotos prekės buvo panaudotos gamybos procese, tačiau prekių paskirties nustatyti negalima (ar jos skirtos vidaus rinkai, ar eksportui).

(94) Tačiau šiame tyrime aptariama bendrovė galėjo įrodyti, kad nuo importo muitų atleistų importuotų medžiagų kiekis neviršija eksportuojamoms prekėms sunaudoto kiekio. Todėl buvo padaryta išvada, kad aptariamu atveju eksportuojamam produktui reikalingos žaliavos buvo atleistos nuo importo muitų laikantis pagrindinio reglamento I – III prieduose nustatytų reikalavimų.

(95) Taigi buvo nustatyta, kad pagal šią schemą bendrovė negavo jokios naudos.

6. **Eksporto perdirbimo zonos/į eksportą orientuotos bendrovės (EPZ/EOB)**

a) *Teisinis pagrindas*

(96) EPZ/EOB schema, kuri buvo pradėta 1965 m., yra Eksporto ir importo politikos priemonė, susijusi su eksporto skatinimu. TL metu schemą reglamentavo Muitų pranešimai Nr. 53/97, 133/94 ir 126/94. Schema išsamiai aprašyta 2002–2007 m. Eksporto ir importo politikos 6 skyriuje ir Taisyklių vadovo 6 skyriuje.

b) *Subjektai, turintys teisę pasinaudoti schema*

(97) Iš principo, bendrovės, įsipareigojančios eksportuoti visas savo gaminamas prekes ir teikiamas paslaugas, gali būti steigiamos pagal EPZ/EOB schemą. Kai suteikiamas EPZ/EOB statusas, tos bendrovės gali pasinaudoti tam tikrais privalumais. Indijoje yra septynios EPZ. EOB Indijoje gali būti kuriami bet kur. Tai muitinės pareigūnų prižiūrimos bendrovės, kurioms taikomas Muitų įstatymo 65 skirsnis. Nors pagal EZP/EOB veikiančios bendrovės turi eksportuoti visą produkciją, esant tam tikroms sąlygoms, IVY leidžia šiems subjektams parduoti dalį produkcijos vidaus rinkoje.

c) *Praktinis įgyvendinimas*

(98) EOB statuso prašančios bendrovės arba EPZ norinčios įsikurti bendrovės turi kreiptis į kompetentingas institucijas. Prašymuose pateikiami išsamūs duomenys apie per penkerius ateinančius metus planuojamus produkcijos kiekius, planuojamą eksporto vertę, importo reikalavimus ir vietinius reikalavimus. Jei institucijos priima bendrovės prašymą, bendrovei perduodamos prie priėmimo rašto pridedamos sąlygos. EOB ir EPZ esančios bendrovės gali gaminti bet kokį produktą. Sutikimas pripažinti, kad bendrovė yra įsikūrusi EPZ ar turi EOB statusą, galioja penkerius metus. Sutikimas gali būti pratęstas.

(99) EPZ/EOB subjektai turi teisę pasinaudoti šiais privalumais:

i) atleidimas nuo importo muitų, kurie taikomi visoms gamybai ar perdirbimui reikalingoms ar su tuo susijusioms prekėms (įskaitant gamybos priemones, žaliavas ir vartojimo reikmenis);

ii) atleidimas nuo akcizo toms prekėms, kurios įsigyjamos iš vietinių šaltinių;

iii) 10 metų (iki 2010 m.) atleidimas nuo pajamų mokesčio, kuris pagal Pajamų mokesčio įstatymo 10A arba 10B skirsnį paprastai mokamas už eksportuotas prekes gautą pelną;

iv) pagrindinio prekybos mokesčio, sumokėto už vidaus rinkoje įsigytas prekes, grąžinimas;

v) galimybė turėti 100 % užsienio nuosavybės kapitalą;

vi) galimybė parduoti dalį produkcijos vidaus rinkoje sumokėjus visus taikomus mokesčius, kaip išimtis iš bendrojo reikalavimo eksportuoti visą produkciją.

(100) EOB ar EPZ esančios bendrovės turi vesti specializuotą, tinkamą viso atitinkamo importo, visų importuotų medžiagų suvartojimo ir sunaudojimo bei eksportuotų prekių apskaitą. Prireikus šie apskaitos dokumentai periodiškai pateikiami kompetentingoms institucijoms.

(101) Importuotojas taip pat turi užtikrinti, kad uždirbs minimalias grynąsias pajamas užsienio valiuta, kurios Eksporto ir importo politikos dokumentuose nurodytos kaip tam tikras eksporto veiklos procentas. Visa EOB/EPZ veikla vykdoma muitinės prižiūrimose patalpose.

d) *Išvados apie EPZ/EOB*

(102) Šiame tyrime viena bendrovė pasinaudojo EPZ/EOB schema žaliavoms ir gamybos priemonėms importuoti bei prekėms vidaus rinkoje įsigyti. Be to, bendrovė pasinaudojo galimybe parduoti dalį savo produkcijos vidaus rinkoje. Buvo nustatyta, kad bendrovė pasinaudojo koncesijomis, susijusiomis su žaliavų ir gamybos priemonių atleidimu nuo muitų, iš vietinių šaltinių įsigytų prekių atleidimu nuo akcizo ir pagrindinio prekybos mokesčio, sumokėto už vidaus rinkoje įsigytas prekes, grąžinimu. Todėl Komisija nagrinėjo, ar šios koncesijos yra kompensuotinos. Šiuo požiūriu, pagal EPZ/EOB schemą koncesijos teikiamos kaip subsidijos ir jos laikytinos IVY finansine parama, kadangi Vyriausybė netenka pajamų, kurias kitu atveju ji turėtų gauti. Tokiu būdu gavėjui suteikiama nauda. Kadangi šios subsidijos suteikimo sąlyga yra eksporto veikla, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punkte, ji laikytina individualia ir kompensuotina.

(103) Aptariant žaliavas ir naudojimo reikmenis, reikia pažymėti, kad pagrindinio reglamento I priedo i punkte numatyta išimtis jiems gali būti taikoma tik tuomet, jei jie suvartojami eksportuojamo produkto gamybos procese ir jei yra nustatyta patikrinimo sistema, kuri patvirtintų, kokios žaliavos ir kiek jų buvo sunaudota eksportuojamoms prekėms pagaminti. Reikia pažymėti, kad ši išimtis netaikoma mašinoms (gamybos priemonėms).

(104) *Texprocil* pareiškė, kad dėl EPCG schemai taikytinų priežasčių, kurios nurodytos 81 punkte, pagal EOB schemą importuotos gamybos priemonės turėtų būti nekompensuotinos.

(105) Atsakant į šiuos argumentus, reikėtų dar kartą atkreipti dėmesį į tai, kad dėl 81 punkte nurodytų priežasčių, kurios buvo išdėstytos aptariant EPCG schemą, gamybos priemonės nėra „žaliavos“ kaip apibrėžta pagrindiniame reglamente. Be to, buvo nustatyta, kad šios schemos suteikimo sąlyga yra tik eksporto veikla. Todėl ji laikytina individualia ir kompensuotina.

(106) Atleidimo nuo akcizo atveju buvo nustatyta, kad ne EOB esančio subjekto už nupirktas prekes sumokėtas muitas krediuotojas kaip drobekas (CENVAT) ir naudojamas akcizui už pardavimus vidaus rinkoje sumokėti. Taigi EOB atleidžiant nuo akcizo už įsigytas prekes Vyriausybė netenka tiek pat pajamų, todėl EOB nesuteikiama jokia papildoma nauda.

(107) Kitokia padėtis atsiranda grąžinant pagrindinį prekybos mokestį už vidaus rinkoje įsigytas prekes, kadangi vidaus rinkoje veikiančioms bendrovėms šis mokestis negrąžinamas. Eksporto ir importo politikos 6.12 punkte numatyta, kad EPZ/EOB šis mokestis grąžinamas, jei tiekiamos prekės yra pagamintos Indijoje. Kitaip tariant, EOB, kitaip nei vietinėms bendrovėms, pagrindinis prekybos mokestis yra grąžinamas.

(108) *Texprocil* taip pat pareiškė, kad centrinis prekybos mokestis, mokamas už vidaus rinkoje įsigytas žaliavas, kurios naudojamos eksportuojamam produktui pagaminti, yra netiesioginis mokestis, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento I priedo h punkte, todėl atleidimas nuo tokių kaupiamųjų netiesioginių mokesčių, surenkamų kol žaliavos patenka į gamybą, negali būti laikomas kompensuotinu.

(109) Pagrindinio reglamento I priede pateikiamas išsamus eksporto subsidijų sąrašas, o h punkte nurodyta: „atleidimas nuo kaupiamųjų netiesioginių mokesčių, surenkamų kol žaliavos patenka į gamybą, jų sumažinimas arba atidėjimas prekėms arba paslaugoms, naudojamoms eksportuojamiems produktams gaminti, viršijantis atleidimą nuo panašių kaupiamųjų netiesioginių mokesčių, surenkamų kol žaliavos patenka į gamybą, jų sumažinimą arba atidėjimą prekėms arba paslaugoms, naudojamoms panašiems produktams gaminti, kai jie parduodami suvartoti viduje; tačiau numatant, kad nuo kaupiamųjų netiesioginių mokesčių, surenkamų kol žaliavos patenka į gamybą, galima atleisti, juos sumažinti arba atidėti eksportuojamiems produktams netgi tada, kai nuo jų nėra atleidžiama, jie nėra sumažinami arba atidedami panašiems produktams, kai jie yra parduodami vidaus suvartojimui, jeigu kaupiamaisiais netiesioginiais mokesčiais, surenkamais kol žaliavos patenka į gamybą, yra apmokestinamos žaliavos, kurios yra naudojamos eksportuojamiems produktams gaminti (taip pat atsižvelgiant į normaliomis sąlygomis susidarančias atliekas). Šis punktas yra aiškinamas pagal II priede pateiktas nuorodas dėl žaliavų sunaudojimo gamybos procese“.

(110) Buvo pareikšta, kad pagrindinio reglamento I priedo h punkte numatyta:

„i) Atleidžiama nuo kaupiamųjų netiesioginių mokesčių, surenkamų kol žaliavos patenka į gamybą, jei jos naudojamos eksportuojamam produktui pagaminti.

ii) Vienintelė sąlyga – kad šios žaliavos būtų apmokestintos kaupiamaisiais netiesioginiais mokesčiais, surenkamais kol žaliavos patenka į gamybą.

iii) Nuo mokesčių atleidžiama net ir tuomet, kai nuo mokesčių neatleidžiami panašūs produktai, kai jie parduodami suvartoti viduje.“

(111) Šiame kontekste reikia pažymėti, kad pagrindiniame reglamente „kaupiamieji“ netiesioginiai mokesčiai – tai kelių etapų mokesčiai, kuriais apmokestinama tuomet, jei nėra vėlesnio mokesčio išskaičiavimo mechanizmo, kai prekės ar paslaugos, kurios apmokestinamos viename gamybos etape, yra panaudojamos kitame gamybos etape.

(112) Atsakant į šiuos argumentus reikia dar kartą atkreipti dėmesį į tai, kad pagal Eksporto ir importo politiką, EOB gali susigrąžinti už vidaus rinkoje įsigytas prekes sumokėtą pagrindinį prekybos mokestį. Kitaip tariant nereikalaujama, kad prekės būtų inkorporuotos gaminant eksportuojamas prekes. Pasak IVY, prekybos mokesčio mokėtojas yra pirkėjas, ir paprastai pagrindinis prekybos mokestis yra negrąžinamas.

(113) Už vidaus rinkoje įsigytas prekes sumokėto pagrindinio prekybos mokesčio grąžinimas EOB laikytinas kompensuotina subsidija dėl kelių priežasčių. Vadovaujantis pagrindinio reglamento I priedo h punktu už vidaus rinkoje įsigytas prekes sumokėto pagrindinio prekybos mokesčio grąžinimas EOB (kurie turi eksportuoti) yra viršijantis sumažinimas palyginus su vidaus vartojimui parduodamomis prekėmis (už kurias pagrindinis prekybos mokestis negrąžinamas). Kaip pirmiau minėta, Eksporto ir importo politikos 6.12 punkte nurodyta, kad EPZ/EOB šis mokestis grąžinamas, jei tiekiamos prekės yra pagamintos Indijoje. EOB, kitaip nei vidaus rinkoje parduodančioms bendrovėms, pagrindinis prekybos mokestis yra grąžinamas. Be to, nebuvo įrodyta, kad mokestis grąžinamas vadovaujantis žaliavų sunaudojimo gamybos procese nuorodomis (pagrindinio reglamento II priedas). Nebuvo pateikta įrodymų, kad IVY nustatė ir taiko sistemą ar tvarką, kuri patvirtintų, kokios žaliavos ir kiek jų buvo sunaudota eksportuojamam produktui pagaminti. Be to, tyrimas parodė, kad aptariama bendrovė susigrąžino pagrindinį prekybos mokestį ir už tokias prekes, kurios nebuvo sunaudotos eksportuojamoms prekėms pagaminti. Todėl galima padaryti išvadą, kad buvo sumokėta daugiau nei priklauso.

(114) Be to, buvo pareikšta, kad aptariamu atveju atitinkamas EOB yra įsikūręs Indijos Uttar Pradesh valstijoje, todėl nustatant, ar tos konkrečios valstijos bendrovės, nesančios EOB, yra apmokestinamos prekybos mokesčiu ar ne, reikia atsižvelgti į toje valstijoje taikomą Prekybos mokesčio įstatymą. Buvo pareikšta, kad Indijos įstatymai, Valstybės prekybos mokesčių įstatymas, numato, kad nuo mokesčių atleidžiama ar koncesija suteikiama perkant žaliavas ir įpakavimo medžiagas, kurios sunaudojamos eksportuojamų prekių gamyboje. Buvo pažymėta, kad nuostata vienodai taikoma, kai produktą eksportuoja EOB, ir ne EOB.

(115) Tačiau patikrinamojo vizito IVY metu buvo nustatyta, kad kai prekyba vyksta tarp kelių valstijų, taikomas pagrindinis prekybos mokestis, o ne vietinis prekybos mokestis. Buvo paaiškinta, kad paprastai pagrindinis prekybos mokestis nėra grąžinamas (išskyrus atvejį, kai EOB turi teisę susigrąžinti už vidaus rinkoje įsigytas prekes sumokėtą pagrindinį prekybos mokestį). Tačiau vietinio prekybos mokesčio atveju, kuris taikomas parduodant prekes konkrečioje Indijos valstijoje, dėl to, ar atleisti nuo šio mokesčio, ar ne, sprendimą priima vietinė Vyriausybė. Tačiau tas faktas, kad konkreti valstija gali suteikti tam tikras įvairias koncesijas ar atleisti nuo mokesčio, nėra svarbus vertinant schemos, susijusios su už vidaus rinkoje įsigytas prekes sumokėto pagrindinio prekybos mokesčio sugrąžinimu, kompensuotinumą. Todėl šis argumentas buvo atmestas.

(116) Apibendrinant, kadangi subsidija yra susijusi su EPZ/EOB, jos suteikimo sąlyga yra eksporto veikla, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punkte. Todėl subsidija laikytina individualia ir kompensuotina.

e) *Subsidijos dydžio apskaičiavimas*

Žaliavų neapmuitinimas

(117) Patikrinamojo vizito metu buvo patikrintas importuotų medžiagų pobūdis ir kiekis. Tyrimo metu buvo nustatyta, kad bendrovė gavo žaliavų iš vidaus rinkos, importavo tik nedidelius jų kiekius. Todėl neiškilo klausimas, ar importo muitų sumažinimas buvo viršytas.

Gamybos priemonių neapmuitinimas

(118) Kitaip nei žaliavos, gamybos priemonės fiziškai nėra inkorporuojamos į pagamintą produkciją. Apskaičiuojant buvo laikoma, kad nesumokėta muito suma yra lygi dotacijai už kiekvieną gamybos priemonių importą. Taigi tiriamos bendrovės nauda buvo apskaičiuota remiantis už importuotas gamybos priemones nesumokėto muito suma, išskirstant šią sumą per laikotarpį, kuris atspindi įprastinį tokių gamybos priemonių nusidėvėjimo laiką svarstomo produkto pramonėje, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 7 straipsnyje. Prie taip apskaičiuotos TL priskirtinos sumos buvo pridėtos palūkanos už TL, kad naudos vertė būtų išreikšta laiko atžvilgiu ir tokiu būdu būtų nustatyta visa šios schemos nauda gavėjui. Atsižvelgiant į subsidijos, lygiavertės vienkartinei dotacijai, pobūdį, buvo nuspręsta, kad reikėtų pritaikyti TL metu Indijoje taikytą komercinę palūkanų normą (apie 10 %). Tuomet remiantis pagrindinio reglamento 7 straipsniu, visa subsidijos suma buvo paskirstyta visam EOB eksporto kiekiui. Pagal šiuos skaičiavimus bendrovė gavo 6,85 % dydžio subsidiją.

Už vidaus rinkoje įsigytas prekes sumokėto pagrindinio prekybos mokesčio grąžinimas

(119) Nauda buvo apskaičiuota remiantis už TL metu įsigytas prekes grąžintino pagrindinio prekybos mokesčio suma. Remiantis pagrindinio reglamento 7 straipsniu, subsidijos suma buvo paskirstyta visam TL eksporto kiekiui. Pagal šiuos skaičiavimus buvo nustatyta, kad bendrovė gavo 1,75 % dydžio subsidiją.

7. **Atleidimas nuo pajamų mokesčio (ITES)**

a) *Teisinis pagrindas*

(120) 1961 m. Pajamų mokesčio įstatymas yra atleidimo nuo pajamų mokesčio schemos teisinis veiklos pagrindas. Šis įstatymas, kuris kasmet iš dalies keičiamas Finansų įstatymu, nustato mokesčių surinkimo pagrindą ir įvairius neapmokestinimo ar mokesčio sumažinimo atvejus, kuriuos gali būti prašoma pritaikyti. Tarp neapmokestinimo, kurio įmonės gali prašyti, atvejų yra įstatymo 10A, 10B ir 80HHC skirsniuose nurodyti atvejai, kai pajamų mokesčiu neapmokestinamas pelnas, gautas už eksportuotas prekes.

b) *Subjektai, turintys teisę pasinaudoti schema*

(121) Laisvosios prekybos zonoje esančios įmonės gali prašyti atleisti nuo mokesčio pagal 10A skirsnį. EOB gali prašyti atleisti nuo mokesčio pagal 10B skirsnį. Kiekviena prekes eksportuojanti įmonė gali prašyti atleisti nuo mokesčio pagal 80HHC skirsnį.

c) *Praktinis įgyvendinimas*

(122) Norėdama pasinaudoti pirmiau minėtu mokesčio sumažinimu (atleidimu) nuo jo, bendrovė, mokestinių metų pabaigoje pateikdama mokesčių inspekcijai mokesčių deklaraciją, kartu privalo pateikti prašymą dėl mokesčio sumažinimo ar atleidimo nuo jo. Mokestiniai metai trunka nuo balandžio 1 d. iki kovo 31 d. Mokesčių deklaracija turi būti pateikta mokesčių inspekcijai iki kitų metų lapkričio 30 d. Inspekcija gali pateikti galutinį įvertinimą per trejus metus nuo mokesčių deklaracijos pateikimo. Bendrovė gali prašyti sumažinti mokestį tik pagal vieną iš pirmiau nurodytų skirsnių.

d) *Išvada apie atleidimą nuo pajamų mokesčio*

(123) Pagrindinio reglamento I priedo e punkte „visiškas arba dalinis atleidimas nuo tiesioginių mokesčių, ypač susijusių su eksportu“ laikomas eksporto subsidija. Pagal atleidimo nuo pajamų mokesčio schemą, IVY suteikia bendrovei finansinę paramą, atsisakydama savo pajamų iš tiesioginių mokesčių, kurias ji gautų, jei bendrovė neprašytų atleisti nuo pajamų mokesčio. Ši finansinė parama suteikia gavėjui naudą sumažindama jo mokestinę atsakomybę.

(124) Subsidijos suteikimo sąlyga yra eksporto veikla, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punkte, kadangi nuo mokesčio atleidžiamas tik už eksportuotas prekes gautas pelnas. Todėl ji laikytina individualia.

(125) IVY ir *Texprocil* pažymėjo, kad nuo 2001 m. balandžio mėn. – 2002 m. kovo mėn. finansinių metų palaipsniui atsisakoma atleidimo nuo pajamų mokesčio schemos pagal 80HHC skirsnį. Todėl buvo pareikšta, kad šios schemos nereikėtų kompensuoti.

(126) Taip pat buvo pažymėta, kad pagal Pajamų mokesčio įstatymo 80HHC skirsnio 1B poskirsnį, nuo mokesčio atleidžiamas tam tikras už eksportą gauto pelno procentas, kuris palaipsniui mažėja, kaip nurodyta šioje lentelėje:

Finansiniai metai	Vertinimo metai	Už eksportą gauto pelno procentas, kurį galima atleisti nuo mokesčio
2000–2001	2001–2002	80 %
2001–2002	2002–2003	70 %
2002–2003	2003–2004	50 %
2003–2004	2004–2005	30 %
2004–2005	2005–2006	0 %

(127) Atsakant į pateiktus argumentus reikia pažymėti, kad patikrinimo metu buvo nustatyta, jog TL pabaigoje programa vis dar veikė. Iš tikrųjų tuo metu nuo pajamų mokesčio buvo atleidžiama 70 % už eksportą gaunamų pajamų, ir Indijos eksportuojantys gamintojai toliau gaus naudą pagal šią schemą net ir galutinių priemonių nustatymo metu. Pagal pagrindinio reglamento 15 straipsnį, kompensaciniai muitai neįvedami, jei subsidija arba subsidijos būtų nutrauktos arba būtų įrodyta, jog subsidijos nebeteikia jokios naudos aptariamiems eksportuotojams. Kadangi atleidimo nuo pajamų mokesčio schema pagal 80HHC skirsnį akivaizdžiai atitinka pagrindinio reglamento 15 straipsnyje nustatytus muitų įvedimo kriterijus, bet kokia jos teikiama nauda turi būti įskaičiuojama į bendrą kompensacinio muito dydį.

e) *Subsidijos dydžio apskaičiavimas*

(128) Prašymai pasinaudoti 10A, 10B ir 80HHC skirsnių nuostatomis pateikiami kartu su mokesčių deklaracija mokestinių metų pabaigoje. Kadangi Indijoje mokestiniai metai trunka nuo balandžio 1 d. iki kovo 31 d., nauda buvo apskaičiuota remiantis tais mokestiniais metais, kurie pasibaigė TL metu (t. y. 2001 m. balandžio 1 d. – 2002 m. kovo 31 d.), pateiktu prašymu atleisti nuo pajamų mokesčio. Šis prašymas turi būti užpildytas ne vėliau kaip 2002 m. rugsėjo 30 d., t. y. TL pabaigoje. Taigi eksportuotojų nauda buvo apskaičiuota remiantis paprastai mokamų mokesčių ir mokesčių, nuo kurių buvo atleista, sumų skirtumu. Tais mokestiniais metais buvo taikomas 35,7 % dydžio įmonių pelno mokestis. Remiantis pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalimi, subsidijos suma buvo paskirstyta visam eksporto kiekiui.

(129) Nors buvo pareikšta, kad subsidijos nauda turėtų būti laikoma nuline, subsidijos dydžiui apskaičiuoti, ypač atsižvelgiant į taikomus mokesčio tarifus, buvo pasiūlyti alternatyvūs metodai.

(130) Šiame kontekste buvo pažymėta, kad pagrindinio reglamento 5 straipsnyje numatyta, jog kompensuotinų subsidijų dydis skaičiuojamas subsidijos gavėjui suteiktos naudos išraiška, nustačius, kad tokios naudos suteikta subsidijavimo tiriamuoju laikotarpiu. Kaip pirmiau minėta, nauda buvo apskaičiuota remiantis apmokestintinu pelnu, kuris buvo gautas 2001–2002 mokestiniais metais (t. y. nuo 2001 m. balandžio 1 d. iki 2002 m. kovo 31 d.), kurie baigėsi įpusėjus TL. 2001–2002 mokestiniais metais (kurių vertinimo metai yra 2002–2003) nuo pajamų mokesčio faktiškai buvo atleidžiama 70 % eksporto pajamų (tai eksporto pajamų, kurias galima atleisti nuo mokesčio, procentas). Kitais mokestiniais metais (t. y. nuo 2002 m. balandžio 1 d. iki 2003 m. kovo 31 d.) nuo pajamų mokesčio faktiškai buvo atleidžiama 50 % eksporto pajamų. Kadangi dalis šių vėlesnių mokestinių metų patenka į šios procedūros TL, buvo nuspręsta kompensuotinų subsidijų dydį apskaičiuoti remiantis TL metu taikytų abiejų procentinių dydžių *pro rata* vidurkiu, t. y. 60 %. Atitinkamai buvo pakeisti subsidijų dydžiai šia schema pasinaudojusioms bendrovėms.

(131) Taip pat buvo pareikšta, kad prie apmokestinamų pajamų neturėtų būti priskiriamos pajamos pagal DEPB schemą. Pažymėta, kad jei nebūtų pajamų pagal DEPB schemą, nebūtų ir už eksportą gauto apmokestinamo pelno. Šis argumentas yra nepagrįstas. Net jei šios pajamos būtų įskaičiuojamos, nauda pagal DEPB suteikiama teisę į šią schemą turinčioms įmonėms kaip dotacija grynaisiais pinigais (t. y. tiesiogiai pervedant lėšas), o atleidimo nuo pajamų mokesčio schema yra susijusi su Vyriausybės pajamomis, kurių ji netenka, nors kitu atveju jas turėtų gauti. Nors nauda pagal DEPB schemą akivaizdžiai yra įmonės bendrų pajamų dalis, šios dvi subsidijos kyla iš dviejų skirtingų IVY veiksmų. Tyrimą atliekanti institucija neturi bandyti atskleisti padėties, kuri atsirastų, jei tam tikros subsidijos nebūtų teikiamos. Bet kokiu atveju už eksportuotas prekes ar už visus sandorius įmonės gautas apmokestinamasis pelnas apskaičiuojamas palyginus visas jos pajamas ir išlaidas, kurias sudaro daug įvairių sudėtinių dalių ir kurios atsiranda dėl įvairių komercinių sprendimų ir rinkos dėsnių. Būtų neprotinga pasirinkti vieną elementą (pvz., pajamas pagal DEPB schemą) ir neįtraukti jo į skaičiavimus. Bet kokiu atveju kaip pirmiau paaiškinta, visų bendrovių nauda buvo apskaičiuota remiantis pajamų mokesčiu, nuo kurio jos faktiškai buvo atleistos TL metu pasibaigusiais mokestiniais metais (t. y. nuo 2001 m. balandžio 1 d. iki 2002 m. kovo 31 d.).

(132) TL metu šia schema pasinaudojo šešios bendrovės. Penkios bendrovės gavo subsidijų, kurių dydis nuo 0,32 % iki 3,70 %, šeštosios bendrovės gauta subsidija buvo nereikšminga.

8. **Kompensuotinų subsidijų suma**

(133) Vadovaujantis pagrindinio reglamento nuostatomis, tyrimui atrinkti eksportuojantys gamintojai gavo kompensuotinų subsidijų, kurių dydis *ad valorem* – nuo 3,09 % iki 10,44 %.

(134) Laikantis pagrindinio reglamento 15 straipsnio 3 dalies, subsidijos dydis bendradarbiaujančioms bendrovėms, kurios nebuvo atrinktos, apskaičiuotas remiantis kompensuotinų subsidijų, apskaičiuotų pagal tyrimui atrinktas bendradarbiaujančias valstybes, aritmetiniu svertiniu vidurkiu, yra 7,67 %. Atsižvelgiant į tai, kad Indijoje buvo labai daug bendradarbiaujančių bendrovių (daugiau kaip 90 %), likęs subsidijų dydis visoms kitoms bendrovėms buvo nustatytas atsižvelgiant į didžiausią individualų dydį turinčią bendrovę, t. y. 10,44 %.

Subsidijos rūšis	DEPB	DFRC	EPCG	EPZ/EOB	ITES	Viso
	Po eksporto					
Bombay Dyeing N. W. Exports Limited Nowrosjee Wadia & Sons Limited	4,95 %		0,38 %			5,33 %
Brijmohan Purusottamdas	5,93 %				0,32 %	6,25 %
Divya	3,47 %				2,95 %	6,42 %
Jindal Worldwide	1,45 %				1,65 %	3,09 %
Texcellence	1,88 %	3,08 %			3,70 %	8,65 %
Mahalaxmi Exports	7,02 %				2,29 %	9,31 %
Pasupati				8,59 %		8,59 %
Prakash Cotton Mills	8,44 %		2,00 %			10,44 %
Vigneshwara	4,46 %					4,46 %
Bendradarbiaujančios, bet neatrinktos bendrovės						7,67 %
Kitos bendrovės						10,44 %

(135) Tiriant vieną atrinktą bendrovę – *Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd* – buvo nustatyta, kad ši bendrovė naudojosi dviejų susijusių bendrovių gautomis licencijomis: *Nowrosjee Wadia & Sons Limited* ir *N. W. Exports Limited*. Atlikus tyrimą nustatyta, kad dvi susijusios bendrovės eksportavo *Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd* pagamintus produktus. Todėl susijusios bendrovės įtraukiamos į *Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd* nustatytą subsidiją.

D. **BENDRIJOS PRAMONĖ**

(136) Bendrijoje svarstomą produktą gamina:

— gamintojai, kurių vardu buvo pateiktas skundas; visi atrinktieji gamintojai (atrinktieji Bendrijos gamintojai), kurie taip pat buvo ir skundo pateikėjai,

— kiti Bendrijos gamintojai, kurie nebuvo skundo pateikėjai ir nebendradarbiavo. Viena procedūrai prieštaravusi gaminanti bendrovė atstovavo mažiau kaip 1 % Bendrijos produkcijos.

(137) Komisija vertino, ar visos pirmiau minėtos bendrovės gali būti laikomos Bendrijos gamintojais kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 9 straipsnio 1 dalyje. Visų pirmiau minėtų bendrovių produkcija yra Bendrijos produkcija.

(138) Bendrijos pramonę sudaro 29 Bendrijos gamintojai, kurie bendradarbiavo su Komisija, tarp kurių taip pat yra penki atrinkti Bendrijos gamintojai. Šie gamintojai atstovauja 45 % Bendrijos medvilninės patalynės gamybos. Todėl jie laikytini Bendrijos pramone kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 9 straipsnio 1 dalyje ir 10 straipsnio 8 dalyje.

E. **ŽALA**

1. **Išankstinės pastabos**

(139) Atsižvelgiant į tai, kad iš Bendrijos pramonės buvo atrinktos kelios bendrovės, viena vertus, žala buvo vertinama remiantis surinkta informacija apie visos Bendrijos pramonės gamybos, produktyvumo, pardavimų, rinkos dalies, užimtumo ir augimo tendencijas. Kita vertus, buvo analizuojama surinkta informacija apie atrinktų Bendrijos gamintojų kainų, pelningumo, pinigų srautų, sugebėjimo pritraukti kapitalą ir investicijas, atsargų, pajėgumų ir pajėgumų naudojimo, investicijų grąžos ir darbo užmokesčio tendencijas.

2. **Bendrijos vartojimas**

(140) Bendrijos vartojimas buvo nustatytas remiantis Bendrijos gamintojų gamybos kiekiais pagal *Eurocoton*, atėmus eksportą pagal *Eurostat* duomenis, pridėjus importą iš Indijos ir kitų trečiųjų šalių, taip pat pagal *Eurostat* duomenis. 1999 m. – TL metu tikrasis Bendrijos vartojimas stabiliai augo nuo 173 651 tonų iki 199 881 tonų, t. y. 15 %.

3. **Importas iš aptariamos šalies**

a) *Kiekis ir rinkos dalis*

(141) Medvilninės patalynės importas iš Indijos į Bendriją 1999 metais – TL metu sumažėjo nuo 15 700 tonų iki 14 300 tonų, t. y. 9 % per nagrinėjamą laikotarpį. Po nedidelio padidėjimo 1999–2000 m., 2001 m. importas sumažėjo. 1999 metais – TL metu atitinkama rinkos dalis sumažėjo nuo 9,1 % iki 7,2 %.

(142) Nors nagrinėjamo laikotarpio metu importo iš Indijos rinkos dalis sumažėjo, šio importo lygis gerokai viršija pagrindinio reglamento 10 straipsnio 11 dalyje nustatytus lygius. Šio importo reikšmė taip pat atskleidžiama palyginus jį su Bendrijos pramonės rinkos dalimi. Importo, kurio kilmės šalis yra Indija, rinkos dalis yra lygi daugiau kaip vienam trečdaliui Bendrijos pramonės rinkos dalies. Taip pat verta pažymėti, kad per pirmuosius devynis 2003 m. mėnesius importo kiekis padidėjo daugiau kaip 11 % palyginus su praėjusiais metais.

b) *Kainos*

(143) 1999 m. ir 2000 m. Indijos produktų vidutinės kainos liko stabilios – apie 5,65 EUR/kg. 2001 m. jos pakilo iki maždaug 5,80 EUR/kg, vėliau, TL metu, nukrito iki 5,50 EUR/kg, t. y. 5 %.

c) *Kainų sumažinimas*

(144) Siekiant išnagrinėti kainų sumažinimą, kiekvienos Bendrijos pramonės produkto rūšies pardavimo kainos nesusijusiems klientams Bendrijos rinkoje svertinis vidurkis buvo palygintas su atitinkamo importo atitinkamų eksporto kainų svertiniu vidurkiu. Buvo lyginama atskaičiavus visus grąžinimus ir nuolaidas. Bendrijos pramonės kainos buvo pakoreguotos pagal EXW. Atitinkamo importo kainos buvo nustatytos pagal CIF, atitinkamai pakoregavus atsižvelgiant į muitus ir po importo atsiradusias išlaidas.

(145) Palyginus paaiškėjo, kad TL metu svarstomi produktai, kurių kilmės šalis yra Indija, buvo parduodami Bendrijoje už kainas, kurios yra mažesnės už Bendrijos pramonės kainas, o išreiškus pastarųjų kainų procentu – mažesnės 26–77 %. Daugiau nei 75 % atvejų kainos buvo mažesnės 60–70 %.

4. **Bendrijos pramonės padėtis**

(146) Buvo nagrinėjama, ar Bendrijos pramonė vis dar yra atsigavimo nuo ankstesnio subsidijavimo ar dempingo laikotarpyje, tačiau tai nebuvo patvirtinta jokiais įrodymais.

(147) Buvo pareikšta, kad Bendrijos pramonė nepatyrė esminės žalos, kadangi ją saugojo nustatytos kvotos. Iš tiesų TL metu galiojo kvotos. Pagal tarptautinę teisę šių kvotų teisinis pagrindas yra PPO Susitarimas dėl tekstilės ir drabužių. Jos bus palaipsniui panaikintos iki 2004 m. gruodžio 31 d. Reikėtų pažymėti, kad TL metu šios kvotos nebuvo visiškai išnaudotos. Produktų kiekiai, kuriuos galima importuoti pagal kvotas, atitinka pagrindines Bendrijos rinkos dalis. Taigi remiantis TL vartojimo duomenimis, Indijos atveju 2002 m. metinė kvota atitinka maždaug 12 % rinkos dalį. Taip pat reikėtų pažymėti, kad šių tekstilės kvotų lygio nustatymas yra tiesioginių derybų, kurios nepatenka į pagrindiniame reglamente numatytas analizės sąlygas, rezultatas. Nors negalima atmesti galimybės, kad kvotos gali paveikti Bendrijos pramonės padėtį, vien tik kvotų egzistavimas nereiškia, kad Bendrija nepatirs žalos. Šioje byloje išnagrinėjus duomenis paaiškėjo, kad nors kvotos galiojo, TL metu Bendrijos pramonė patyrė materialinę žalą. Iš tiesų TL metu Bendrijos pramonės padėtis blogėjo Indijos eksportuotojams net neišnaudojus jiems skirtų kvotų. Todėl šie argumentai buvo atmesti.

a) *Duomenys apie visą Bendrijos pramonę*

Gamyba, užimtumas ir produktyvumas

(148) 1999 m. – TL metu Bendrijos pramonės gamybos kiekis išaugo nežymiai, nuo 37 700 tonų iki 39 500 tonų, t. y. 5 %.

(149) Užimtumas išliko iš esmės toks pats, apie 5 500 darbuotojų. Taigi 1999 metais – TL metu produktyvumas padidėjo nuo 6,8 tonų 1 darbuotojui iki 7,2 tonų 1 darbuotojui, t. y. 6 % per nagrinėjamą laikotarpį.

Pardavimų kiekis ir rinkos dalis

(150) Per nagrinėjamą laikotarpį Bendrijos pramonės pardavimų kiekis išaugo 4 %: nuo 36 200 tonų 1999 metais iki 37 800 tonų TL metu. 2001 m. jos padidėjo iki 38 300 tonų, tačiau TL metu sumažėjo. Už šiuos pardavimus 1999 metais – TL metu gautos pajamos išaugo nuo 410 milijonų eurų iki 441 milijono eurų, tačiau TL metu sumažėjo 5 procentiniais punktais iki 420 milijonų eurų.

(151) Nors per tą laikotarpį vartojimas Bendrijos rinkoje padidėjo 15 %, TL metu Bendrijos rinkos dalis faktiškai sumažėjo nuo 20,8 % iki 18,9 %. 1999–2000 m. rinkos dalis svyravo apie 20 %, o 2001 m. – TL metu ji sumažėjo 1,5 procentiniais punktais.

Augimas

(152) Nors tarp 1999 m. ir TL Bendrijos vartojimas padidėjo 15 %, Bendrijos pramonės pardavimų kiekis išaugo tik 4 %. Kita vertus, per tą patį laikotarpį viso importo kiekis išaugo 35 %; ypač pažymėtinas padidėjimas nuo 120 000 tonų 2001 metais iki 139 000 tonų TL metu. Jeigu viso importo rinkos dalis padidėjo daugiau kaip 10 procentinių punktų, Bendrijos pramonės rinkos dalis sumažėjo nuo 20,8 % iki 18,9 %. Tai reiškia, kad tarp 1999 m. ir TL metu Bendrijos pramonė negalėjo tinkamai dalyvauti rinkos augime.

b) *Duomenys apie atrinktus Bendrijos gamintojus*

Atsargos, pajėgumai ir pajėgumų išnaudojimas

(153) Aptariant atsargas reikia pažymėti, kad jų kiekis gana smarkiai svyruoja, kadangi didžioji produkcijos dalis gaminama vykdant užsakymus, o tokiu būdu sumažėja galimybė gaminti tik atsargas. Nors pastebėta, kad atrinktų Bendrijos gamintojų atsargos padidėjo, buvo nuspręsta, kad šiuo atveju atsargos nėra svarbus žalos veiksnys, nes šiai pramonei būdingi dideli atsargų kiekio svyravimai.

(154) Beveik visose atrinktų Bendrijos gamintojų bendrovėse buvo sunku nustatyti gamybos pajėgumus, kadangi panašaus produkto gamybos procesas yra individualizuotas, jam reikia įvairių mašinų naudojimo kombinacijų. Todėl remiantis individualių mašinų pajėgumais neįmanoma nustatyti bendro panašaus produkto gamybos pajėgumo. Be to, kai kurie atrinkti Bendrijos gamintojai daliai gamybos proceso samdo subrangovus.

(155) Tačiau nagrinėjant marginamus produktus, marginimo skyrius buvo laikomas veiksniu, apibūdinančiu visų atrinktų Bendrijos gamintojų gaminamos margintos patalynės gamybos pajėgumus. Buvo nustatyta, kad marginimo skyriaus pajėgumų naudojimas stabiliai mažėjo nuo 90 % iki 82 %.

(156) Buvo pareikšta, kad gamybos pajėgumų ir pajėgumų naudojimo raida negali būti laikoma žalos įrodymu. Šiame kontekste reikia pažymėti, kad kaip ir ankstesniuose panašaus produkto tyrimuose, buvo pripažinta, kad neįmanoma apibendrinti individualių mašinų pajėgumų. Tačiau marginimo pajėgumų analizė buvo vienas iš veiksnių – nors ir ribotų, kadangi ji susijusi tik su panašaus produkto dalimi – kuris parodė, kad pramonė patyrė žalą.

Kainos

(157) Per nagrinėjamą laikotarpį atrinktų gamintojų vidutinės kainos laipsniškai didėjo nuo 13,3 EUR/kg iki 14,2 EUR/kg. Tačiau turi būti atsižvelgta į tai, kad šios vidutinės kainos atspindi ir didelės, ir mažos vertės aptariamus produktus, taip pat į tai, kad Bendrijos pramonė buvo priversta gaminti daugiau didesnės vertės produktų, kadangi jų pardavimus didesnės apimties masinėje rinkoje išstūmė importas iš mažesnėmis kainomis produktus gaminančių šalių. Kita vertus, 1999–2001 m. visos Bendrijos pramonės vidutinės kainos nežymiai padidėjo nuo 11,3 EUR/kg iki 11,5 EUR/kg, tačiau vėliau, TL metu, krito iki 11,1 EUR/kg.

(158) Buvo pareikšta, kad kainų kitimas negali būti laikomas žalos įrodymu. Šis argumentas buvo pagrįstas tik tuo faktu, kad atrinktų bendrovių pardavimų kainos nežymiai padidėjo, tačiau tai buvo paaiškinta 157 konstatuojamojoje dalyje. Be to, kainų kitimas yra tik vienas iš nagrinėtinų veiksnių. Reikia pažymėti, kad kartu padidėjo ir bendros vieneto išlaidos, o kadangi Bendrijos pramonė ėmė gaminti daugiau didesnės pridėtinės vertės produktų, tai pareikalavo ir daugiau išlaidų. Taigi padidėjusi vidutinė kaina nereiškia, kad ji negali būti laikoma žalos įrodymu. Todėl šie argumentai buvo atmesti.

Investicijos ir sugebėjimas pritraukti kapitalą

(159) 1999–2001 m. investicijos žymiai sumažėjo: nuo 7 milijonų eurų iki 2,5 milijonų eurų. Tarp 2001 m. ir TL investicijos išliko gana stabilios ir TL metu jos siekė tik 41 % 1999 m. investicijų sumos.

(160) Bendrijos pramonė nepateikė pretenzijų ir nenurodė patyrusi problemų pritraukiant kapitalą savo veiklai.

Pelningumas, investicijų grąža ir pinigų srautai

(161) Per nagrinėjamą laikotarpį atrinktų Bendrijos gamintojų pelningumas žymiai sumažėjo: nuo 7,7 % 1999 m. iki 4,4 % TL metu, t. y. 42 %. Investicijų grąžai taip pat būdinga panaši tendencija: 1999 m. – TL metu ji sumažėjo nuo 10,5 % iki 5,9 %, iš viso – 44 %.

(162) Buvo pareikšta, kad vidutinis pelningumas, kurio dydis nagrinėjamo laikotarpio metu siekė daugiau kaip 5 %, negali būti laikomas žalos įrodymu. Šiame kontekste reikia pažymėti, kad svarbu nustatyti, kokia žala buvo patirta TL metu. TL metu pelningumas siekė tik 4,4 %. Be to, pelningumas pasiekė 7,7 % 1999 metais, t. y. tais metais, kai konkurencinėje kovoje Bendrijos pramonė nesusidūrė su subsidijuojamu importu, o vėliau, nagrinėjamo laikotarpio metu, kai buvo didelė konkurencija su subsidijuojamu importu, pelningumas sumažėjo 43 %. Taigi TL pelningumas buvo mažesnis už tą, koks galėjo būti, jei nebūtų subsidijuojamo importo, t. y. 6,5 %.

(163) Buvo pareikšta, kad atrinktų bendrovių pelningumo sumažėjimas turi būti siejamas ne su subsidijuojamu importu, o su padidėjusiais darbo kaštais ir sumažėjusiomis investicijomis. Tačiau nagrinėjamo laikotarpio metu atrinktų bendrovių vidutiniai darbo kaštai padidėjo tik 4,2 %, vadinasi, tai nepaaiškina pelningumo sumažėjimo. Be to, investicijų sumažėjimas nebūtinai sumažina pelningumą. Todėl šie argumentai buvo atmesti.

(164) Buvo pareikšta, kad investicijų grąžos sumažėjimas paprasčiausiai atspindi sumažėjusias investicijas. Tačiau investicijų grąža gaunama pelną palyginus su viso turto verte. Taigi dėl sumažėjusių investicijų sumažėtų viso turto vertė ir padidėtų investicijų grąža. Todėl šie argumentai buvo atmesti.

(165) 1999 m. – TL metu žymiai sumažėjo panašaus produkto generuojami pinigų srautai: nuo 16,8 milijonų eurų iki 11,3 milijonų eurų. Pinigų srautai labiausiai sumažėjo 2000 metais – 27 %. 2000 m. – TL metu jie sumažėjo dar 5 %.

(166) Buvo pareikšta, kad Komisija laikė pinigų srautus nereikšmingu veiksniu. Šiame kontekste reikia pažymėti, kad iš tiesų pinigų srautus veikia atsargų kitimas, taigi šis veiksnys nėra labai svarbus. Vis dėlto reikia pažymėti, kad pinigų srautų mažėjimas nagrinėjamo laikotarpio metu atitinka kitus veiksnius, patvirtinančius neigiamą Bendrijos pramonės raidą, todėl jų nereikėtų laikyti nereikšmingu veiksniu.

Darbo užmokestis

(167) Nagrinėjamo laikotarpio metu darbo kaštai padidėjo 3,3 %, nuo 35,2 milijonų eurų 1999 metais iki 36,3 milijonų eurų TL metu. Kadangi darbuotojų skaičius faktiškai liko toks pats, vidutiniai darbo kaštai taip pat padidėjo nuo 29 100 eurų iki 30 300 eurų. Šis padidėjimas yra nominalus ir žymiai mažesnis už vartotojų kainų augimą, kurios per nagrinėjamą laikotarpį išaugo daugiau kaip 7,8 %.

(168) Buvo pareikšta, kad darbo užmokesčio padidėjimas yra nesusijęs su žala. Šiame kontekste buvo pažymėta, kad per nagrinėjamą laikotarpį atrinktų bendrovių vidutiniai darbo kaštai padidėjo nominaliai, tik 4,2 %, o atsižvelgiant į padidėjusias vartotojų kainas tai reiškia, kad faktiškai jie sumažėjo maždaug 3,6 %.

Kompensuotinų subsidijų sumos dydis

(169) Atsižvelgiant į subsidijuojamo importo kiekį ir kainą, faktinio subsidijos dydžio, kuris taip pat yra svarbus, poveikis negali būti laikomas nereikšmingu.

Veiksnių svarba

(170) Buvo pareikšta, kad produkcija, produktyvumas ir pardavimų kiekis didėjo, o užimtumas buvo stabilus, todėl tai nepatvirtina, kad pramonė patyrė žalą. Taip pat buvo pareikšta, kad žalos nepatvirtina ir atsargų bei sugebėjimo pritraukti kapitalą analizė, todėl nėra prasmės komentuoti šį veiksnį. Šiame kontekste reikia pažymėti, kad žalą reikia nustatyti išnagrinėjus įvairius veiksnius ir, kad vadovaujantis pagrindinio reglamento 8 straipsnio 5 dalimi, vienas ar daugiau šių veiksnių gali būti lemiami. Argumentas nėra įtikinamas, nes nė vienas veiksnys nėra svarbus paimtas atskirai, o kiti veiksniai rodo neigiamas tendencijas. Todėl šis argumentas buvo atmestas.

5. **Išvados apie žalą**

(171) Išanalizavus pirmiau minėtus veiksnius paaiškėjo, kad 1999 m. – TL metu Bendrijos pramonės padėtis blogėjo. Per nagrinėjamą laikotarpį žymiai sumažėjo Bendrijos pramonės pelningumas, o rinkos dalis sumažėjo 9,1 %. Kai kurie kiti žalos veiksniai, pavyzdžiui, pajėgumų išnaudojimas, pinigų srautai, investicijų grąža ir investicijos taip pat mažėjo. Žymiai sumažėjo atrinktų Bendrijos gamintojų investicijos, taip pat investicijų grąža. Užimtumas iš esmės išliko toks pats. Kai kurie veiksniai rodė teigiamas tendencijas: per nagrinėjamą laikotarpį šiek tiek padidėjo Bendrijos pramonės apyvarta ir pardavimų kiekis. Nežymiai padidėjo produktyvumas ir darbo užmokestis. Per nagrinėjamą laikotarpį taip pat kilo atrinktų gamintojų vidutinės pardavimų kainos, tačiau tai iš dalies sąlygojo padidėję didesnės vertės produktų pardavimai. Tačiau reikia pažymėti, kad per tą patį laikotarpį Bendrijos vartojimas išaugo 15 %, o Bendrijos pramonės rinkos dalis sumažėjo 9,1 %. Be to, per aptariamą laikotarpį sumažėjo Bendrijos pramonės vidutinės pardavimų kainos.

(172) Atsižvelgiant į pirmiau išdėstytus argumentus, buvo padaryta išvada, kad Bendrijos pramonė patyrė materialinę žalą kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 8 straipsnyje.

F. **PRIEŽASTINIS RYŠYS**

1. **Įvadas**

(173) Vadovaudamasi pagrindinio reglamento 8 straipsnio 6 dalimi, Komisija nagrinėjo, ar subsidijuojamas importas, kurio kilmės šalis yra Indija, padarė Bendrijos pramonei tokią žalą, kad ją būtų galima laikyti esmine. Kartu buvo išnagrinėti ir kiti veiksniai, išskyrus subsidijuojamą importą, kurie tuo pačiu metu galėjo padaryti žalą Bendrijos pramonei, siekiant užtikrinti, kad tų kitų veiksnių padaryta žala nebūtų priskirta subsidijuojamam importui.

2. **Subsidijuojamo importo poveikis**

(174) 1999 m. – TL metu Indijos medvilninės patalynės importas į Bendriją sumažėjo nuo 15 700 tonų iki 14 300 tonų, t. y. 9 %. Po nežymaus padidėjimo 1999–2000 m., 2001 m. importo kiekis sumažėjo, o TL metu išliko toks pats. 1999 m. – TL metu atitinkama rinkos dalis sumažėjo nuo 9,1 % iki 7,2 %, tačiau ji vis dar yra didelė.

(175) Nagrinėjamo laikotarpio metu Indijos produktų vidutinės kainos sumažėjo nežymiai. Iš pradžių, 1999–2000 m. jos buvo gana stabilios, maždaug 5,65 EUR/kg. 2001 m. jos pakilo iki 5,80 EUR/kg, bet TL metu nukrito iki 5,50 EUR/kg, t. y. 5 %.

(176) Nagrinėjant subsidijuojamo importo poveikį buvo nustatyta, kad kaina yra pagrindinis konkurencijos elementas. Iš tiesų būtent pirkėjai patys nusprendžia, kokios kokybės ir dizaino produktą jie ketina užsakyti. Šioje byloje išnagrinėjus pardavimo- pirkimo procesą paaiškėjo, kad importuotojai ir prekybininkai, prieš pateikdami užsakymą Indijos eksportuojančiam gamintojui, nurodo visas produkto, kuris turi būti pristatytas, specifikacijas (dizainą, spalvą, kokybę, dydžius ir t. t.) ir tokiu būdu lygina įvairių gamintojų pasiūlymus tik pagal kainą, nes visi kiti elementai būna nurodyti kvietime teikti pasiūlymus arba atsiranda dėl paties importuotojo pastangų pasirenkant panašius produktus (pvz., prekės ženklo). Nagrinėjant kainas buvo nustatyta, kad subsidijuojamo importo kainos buvo žymiai mažesnės už Bendrijos pramonės kainas, taip pat už kitų trečiųjų šalių eksportuotojų kainas, ir TL metu netgi toliau mažėjo. Taip pat buvo nustatyta, kad Bendrijos pramonė faktiškai turėjo pasitraukti iš mažesnės kainos rinkos segmentų, kuriuose importas iš Indijos turi stiprias pozicijas. Tai taip pat atspindi priežastinį ryšį tarp subsidijuojamo Indijos importo ir Bendrijos pramonės patirtos žalos.

(177) Buvo pareikšta, kad neapmuitinamas importas, kurio kilmės šalis yra Indija, sumažėjo absoliučiu ir santykiniu dydžiais, kad jis užima gana nedidelę rinkos dalį ir todėl nepadarė žalos.

(178) Iš tiesų importas iš Indijos sumažėjo. Tačiau priežastiniam ryšiui buvo svarbūs keletas veiksnių: pirma, TL metu šiam importui buvo taikomas 10,2 % muitas (iki 2001 m. gruodžio mėn.) ir 9,6 % muitas (nuo 2002 m. sausio mėn.), o nuo 2002 m. sausio mėn. importas iš pagrindinio tiekėjo – Pakistano buvo neapmuitinamas. Antra, aptariant rinkos dalį, pagrindinis klausimas yra ne tai, ar rinkos dalis yra santykinai maža ar didelė, o tai, ar ji pakankamai didelė, kad padarytų esminės žalos. Šiame kontekste reikia pažymėti, kad importuojama buvo daug, o produktų kainos buvo žemos, subsidijuojamos ir numušė Bendrijos pramonės kainas. Taip pat buvo nustatyta, kad Bendrijos pramonė patyrė žalą būtent tuo metu, kai buvo importuojama. Visi šie veiksniai buvo svarbūs išvadai padaryti, t. y., kad importas padarė materialinę žalą.

(179) Atsižvelgiant į Indijos importo reikšmę Bendrijos rinkoje tiek jo dydžio, tiek ir kainų prasme, šis importas labai neigiamai paveikė Bendrijos pramonę, jos pardavimų kiekį ir kainas. Bendrijos pramonės pardavimų kiekio mažesnės kainos rinkos segmentuose sumažėjimo negali kompensuoti didesnės vertės produktų pardavimas. Tai žymiai sumažino Bendrijos pramonės rinkos dalį, investicijas, pelningumą ir investicijų grąžą.

(180) TL metu Indijos importuotojų užimama rinkos dalis buvo didelė ir gerokai aukščiau *de minimis* lygio. Dėl nedidelio pardavimų kiekio sumažėjimo negalima teigti, kad Indijos eksportuotojai perėjo į periferinį lygmenį ar beveik gali būti pašalinti iš Bendrijos rinkos. Todėl buvo padaryta išvada, kad Indijos subsidijuojamas importas padarė Bendrijos pramonei materialinę žalą. Be to, įdomumo dėlei reikia pažymėti, kad per pirmuosius šešis 2003 m. mėnesius importas iš Indijos vėl padidėjo daugiau kaip 8 % palyginus su 2002 m. pirmuoju pusmečiu, o tai rodo, kad ankstesnė mažėjimo tendencija greičiausiai yra neilgalaikė.

(181) Buvo pareikšta, kad vidutinis subsidijavimo dydis buvo 8 %, nors kainų sumažinimas buvo gerokai didesnis, o atrinktų gamintojų kainos pakilo.

(182) Šiame kontekste reikia pažymėti, kad daugeliu atvejų į eksporto kainas neįtraukiamos patalynės dizaino ir rinkodaros išlaidos, kadangi šias paslaugas teikia Bendrijos importuotojas. Negalima protingai įvertinti šių išlaidų visiems panašiems produktams, tačiau atsižvelgus į bet kokias tokias išlaidas, kainų sumažinimo dydžiai būtų mažesni. Be to, kai kuriais atvejais Bendrijos pramonės kainos yra susijusios su firminiais produktais, kurie parduodami už didesnę kainą. Pagrindinio reglamento 8 straipsnio 6 dalyje nurodyta, kad išnagrinėjus padėtį turi būti įrodyta, kad subsidijuojamo importo kiekis ir (arba) kainos sukėlė padarinius Bendrijos pramonei. Taigi šiame kontekste svarbiausias dalykas yra ne kainų sumažinimas, o importo kainų lygis. Todėl negalima daryti išvados, kad subsidijuojamas importas nepadarė žalos.

3. **Kitų veiksnių poveikis**

a) *Įtariamas dempinguojamas importas iš Pakistano*

(183) 1999 m. – TL metu Pakistanas nuolat didino savo rinkos dalį: nuo 20,8 % iki 24,7 %, nuo 36 000 tonų iki 49 400 tonų. Atsižvelgiant į tai, kad vidutinės eksporto iš Pakistano kainos yra maždaug tokios kaip iš Indijos, reikėtų daryti prielaidą, kad Pakistano eksportas taip pat padarė žalos Bendrijos pramonei. Šiame kontekste verta paminėti, kad greta šio subsidijų tyrimo dėl to paties produkto, kurio kilmės žalis yra Pakistanas, buvo pradėtas antidempingo tyrimas, kuris šiuo metu vis dar vyksta ir kuris yra pagrįstas įtarimu, kad Pakistano eksporto rinkos dalis padidėjo dėl svarstomo produkto dempingo Bendrijoje ir tai padarė žalos Bendrijos pramonei. Jei vykstantis tyrimas patvirtins šiuos įtarimus, netrukus bus imtasi atitinkamų veiksmų.

(184) Todėl buvo padaryta išvada, kad importas, kurio kilmės šalis yra Pakistanas, greičiausiai prisidėjo prie Bendrijos pramonės patirtos esminės žalos. Tačiau nors Pakistano importas greičiausiai padarė žalos, negalima paneigti, kad Indijos importas taip pat padarė esminės žalos.

b) *Importas iš kitų trečiųjų šalių, išskyrus Indiją ir Pakistaną*

(185) 1999 m. – TL metu importas iš kitų trečiųjų šalių, išskyrus Indiją ir Pakistaną, padidėjo nuo 51 400 tonų iki 75 300 tonų. Jų rinkos dalis padidėjo nuo 29,6 % 1999 metais iki 37,7 %. Šių šalių grupėje didžiausią dalį sudaro importas iš Turkijos. Atsižvelgiant į Turkijos ir Bendrijos bendrovių tarpusavio ryšius reikia pažymėti, kad rinka yra tam tikra prasme integruota dėl Turkijos eksportuojančių gamintojų ir Bendrijos subjektų tarpusavio prekybos, ir tai kelia prielaidą, kad sprendimas importuoti iš šios šalies nėra susijęs vien tik su kaina. Tai patvirtina svarstomo produkto, kurio kilmės šalis yra Turkija, vidutinės kainos TL metu, kurios buvo beveik 45 % didesnės už Indijos produktų kainas ir 34 % – už Pakistano produktų kainas. Todėl importas iš Turkijos nenutraukė priežastinio ryšio tarp Indijos subsidijuojamo importo ir Bendrijos pramonės patirtos žalos.

(186) Kitų šalių rinkos dalys atskirai paėmus yra žymiai mažesnės ir neviršija 3,9 %, todėl nėra pagrindo teigti, kad kokia nors esminė žala gali būti siejama su importu iš šių šalių.

(187) 1999–2001 m. iš kitų trečiųjų šalių, išskyrus Indiją ir Pakistaną, importuojamų produktų vidutinės kainos padidėjo nuo 7,18 1EUR/kg iki 7,47 EUR/kg, o TL metu šiek tiek sumažėjo – iki 7,40 EUR/kg. Tačiau TL metu šios kainos buvo maždaug 34 % didesnės už iš Indijos importuojamų prekių kainas. Taigi importas iš kitų trečiųjų šalių nesukėlė tokio kainų spaudimo Bendrijos pramonei kaip importas iš Indijos. Be to, kiekvienos atskiros šalies šioje grupėje rinkos dalis buvo mažesnė už 4 %. Todėl buvo padaryta išvada, kad importas iš kitų trečiųjų šalių nenutraukė priežastinio ryšio tarp Indijos subsidijuojamo importo ir Bendrijos pramonės patirtos žalos.

c) *Paklausos sumažėjimas*

(188) Buvo pareikšta, kad sumažėjo Bendrijos pramonės gaminamos patalynės paklausa, nes Bendrijos pramonė daugiau gamino aukštesniems rinkos sluoksniams, kur parduodama mažiau prekių. Tačiau kaip jau buvo minėta, per nagrinėjamą laikotarpį visas ES patalynės vartojimas ne sumažėjo, o padidėjo. Dauguma Bendrijos gamintojų turi skirtingas produktų linijas skirtingiems rinkos segmentams. Aukštesniems sluoksniams skirti firminiai produktai parduodami brangiai, tačiau jų parduodama labai mažai. Kad galėtų maksimaliai panaudoti pajėgumus ir padengti fiksuotas gamybos išlaidas, Bendrijos pramonei taip pat reikia parduoti daug produktų mažesnės kainos rinkos segmente. Nėra duomenų, kad šiame rinkos segmente paklausa sumažėjo. Be to, šiame segmente vis didesnę dalį užima už mažesnę kainą importuojami produktai, o tai daro žalą Bendrijos pramonei. Atsižvelgiant į bendrą vartojimo padidėjimą, kuris nesusijęs su kuriuo nors konkrečiu rinkos segmentu, paklausa Bendrijoje negali būti laikoma nutraukiančia priežastinį ryšį tarp Indijos subsidijuojamo importo ir Bendrijos pramonės patirtos žalos.

d) *Bendrijos pramonės importas*

(189) Buvo pareikšta, kad Bendrijos pramonė pati importavo iš Indijos medvilninę patalynę ir taip prisidėjo prie patirtos žalos. Tačiau TL metu tik vienas iš atrinktų Bendrijos gamintojų faktiškai importavo iš Indijos patalynę, o šių importuotų prekių pardavimai sudarė tik nedidelę visos šio gamintojo apyvartos dalį (apie 10 %). Taigi Bendrijos pramonės importuoti svarstomi produktai negali būti laikomi nutraukiančiais priežastinį ryšį tarp Indijos subsidijuojamo importo ir visos Bendrijos pramonės patirtos žalos.

e) *Bendrijos pramonės eksportas*

(190) Atrinktų Bendrijos gamintojų eksportas sudarė tik apie 0,5 % visų pardavimų. Atsižvelgiant į nereikšmingą eksporto dalį visoje veikloje, šis veiksnys negalėjo prisidėti prie patirtos žalos.

f) *Bendrijos pramonės produktyvumas*

(191) Produktyvumo raida buvo aptarta toje šio reglamento dalyje, kuri skirta žalai apibūdinti. Kadangi 1999 m. – TL metu produktyvumas padidėjo nuo 6,8 tonų 1 darbuotojui iki 7,2 tonų 1 darbuotojui, t. y. apie 6 %, šis veiksnys negalėjo prisidėti prie patirtos žalos.

4. **IŠVADA**

(192) TL metu subsidijuojamas importas, kurio kilmės šalis yra Indija, turėjo pakankamai didelę 7,2 % dydžio rinkos dalį. Šio laikotarpio metu importuotos prekės buvo parduodamos už žemas ir dar mažėjančias kainas, todėl tuo metu Bendrijos pramonė patyrė materialinę žalą dėl mažėjančių rinkos dalies, pajėgumų išnaudojimo, investicijų, pelningumo, investicijų grąžos ir pinigų srautų.

(193) Importas iš Pakistano taip pat greičiausiai padarė žalos Bendrijos pramonei. Tačiau tai nereiškia, kad dėl to Indijos importo padaryta žala tampa neesmine. Buvo išanalizuotos ir kitos galimos žalos priežastys, t. y. importas iš kitų trečiųjų šalių, išskyrus Indiją ir Pakistaną, paklausos padėtis, Bendrijos pramonės importas, eksportas ir produktyvumas, tačiau nustatyta, kad šie veiksniai nenutraukė priežastinio ryšio tarp Indijos importo ir Bendrijos pramonės patirtos žalos. Vien didelis Indijos eksporto kiekis ir agresyviai žemos kainos yra nepriklausoma priežastis, sąlygojusi Bendrijos pramonės patirtą materialinę žalą. Todėl nei viena iš kitų galimų žalos priežasčių nėra tokia svarbi, kad galėtų paneigti faktą, jog tarp subsidijuojamo importo ir esminės žalos yra tikras ir stiprus priežastinis ryšys.

(194) Remiantis pirmiau pateikta analize, kuri tinkamai apibūdino ir atskyrė visų žinomų veiksnių poveikį Bendrijos pramonei nuo žalingo subsidijuojamo importo poveikio, buvo padaryta išvada, kad importas iš Indijos padarė Bendrijos pramonei esminę žalą, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 8 straipsnio 6 dalyje.

G. **BENDRIJOS INTERESAS**

1. **Bendrosios pastabos**

(195) Buvo nagrinėjama, ar nepaisant išvados, kad subsidijavimas padarė žalos, buvo tam tikrų įtikinamų priežasčių, kurios leistų padaryti išvadą, kad šiuo konkrečiu atveju Bendrija nebuvo suinteresuota imtis priemonių. Todėl vadovaujantis pagrindinio reglamento 31 straipsnio 1 dalimi, buvo išnagrinėtas galimų priemonių poveikis visoms šioje procedūroje dalyvaujančioms šalims, taip pat tos pasekmės, kurios kiltų, jei šių priemonių nebūtų imtasi.

2. **Bendrijos pramonė**

(196) Bendrijos pramonė patyrė materialinę žalą. Ji įrodė esanti gyvybinga pramonė, sugebanti konkuruoti esant sąžiningoms rinkos sąlygoms. Bendrijos pramonė patyrė žalą dėl to, kad jai buvo sunku konkuruoti su subsidijuojamu žemų kainų importu. Subsidijuojamas importas taip pat privertė nemažai Bendrijos gamintojų nutraukti medvilninės patalynės gamybą.

(197) Buvo nuspręsta, kad atitinkamos priemonės atkurtų rinkoje sąžiningą konkurenciją. Tuomet Bendrijos pramonė sugebėtų padidinti savo pardavimų kiekius ir kainas, taip generuodama reikiamą pelną, kad galėtų toliau investuoti į savo gamybos priemones.

(198) Jei priemonių nebūtų imtasi, Bendrijos pramonės padėtis blogėtų ir toliau. Ji negalėtų investuoti į naujus gamybos pajėgumus ir veiksmingai konkuruoti su importu iš trečiųjų šalių. Kai kurios bendrovės turėtų nutraukti gamybą ir atleisti savo darbuotojus.

(199) Todėl buvo padaryta išvada, kad Bendrijos pramonė yra suinteresuota, kad būtų nustatytos kompensacinės priemonės.

3. **Importuotojai ir vartotojai**

(200) Skunde minimiems importuotojams ir vartotojams bei visoms žinomoms asociacijoms buvo išsiųstas klausimynas. Komisija gavo tik vieną užpildytą klausimyną iš nesusijusio importuotojo, kuris importuoja svarstomą produktą į Bendriją.

(201) Svarstomo produkto, kurio kilmės šalis yra Indija, pardavimai sudaro mažiau kaip 20 % šios bendrovės apyvartos. Bendras bendrovės pelningumas yra apie 10 %. Atsižvelgiant į tai, kad buvo gauta tik nedaug informacijos, nebuvo įmanoma išnagrinėti galimo siūlomų priemonių poveikio visiems importuotojams ir vartotojams. Tačiau atsižvelgiant į tai, kad planuojama nustatyti tik nedidelius muitus, o daugeliui šalių nebus taikomi antidempingo ar kompensaciniai muitai, kompensacinių muitų nustatymo poveikis laikytinas nedideliu.

(202) Iš vartotojų Komisija negavo atsakymų į klausimyną, tačiau *Ikea* ir Užsienio prekybos asociacijos raštuose buvo išdėstyta keletas argumentų.

(203) Buvo pareikšta, kad Bendrijos pramonė negali patenkinti visos patalynės paklausos Bendrijoje. Reikia dar kartą pažymėti, kad priemonėmis siekiama ne užkirsti kelią importui, bet užtikrinti, kad prekės būtų importuojamos ne už žalą darančias subsidijuojamas kainas. Importas iš įvairių šaltinių ir toliau tenkins didelę Bendrijos paklausos dalį. Kadangi planuojama nustatyti tik nedidelius kompensacinius muitus, o daugeliui šalių nebus taikomi antidempingo ar kompensaciniai muitai, pasiūlos trūkumo nebus.

(204) Buvo pareikšta, kad pigios patalynės importas būtinas galutiniam vartotojui ir „instituciniams“ vartotojams, pavyzdžiui, viešbučiams, ligoninėms ir t. t., nes Bendrijos gamintojai negamina pigiausių produktų. Tačiau atlikus tyrimą paaiškėjo, kad penki atrinkti Bendrijos gamintojai vis dar gamina tokius produktus. Nėra techninių priežasčių, dėl kurių šių produktų gamyba Bendrijoje negalėtų padidėti. Be to, planuojama nustatyti tik nedidelius kompensacinius muitus, o daugeliui šalių nebus taikomi antidempingo ar kompensaciniai muitai, taigi vis dar egzistuos alternatyvūs pasiūlos šaltiniai.

4. **Išvada apie Bendrijos interesą**

(205) Remiantis pirmiau išdėstytais argumentais buvo padaryta išvada, kad šioje byloje nėra įtikinamų priežasčių, dėl kurių Bendrija nebūtų suinteresuota nustatyti kompensacinių muitų.

H. **KOMPENSACINĖS PRIEMONĖS**

1. **Žalos panaikinimo lygis**

(206) Siekiant užkirsti kelią subsidijuojamo importo toliau daromai žalai, buvo nuspręsta, kad būtų tikslinga imtis kompensacinių priemonių.

(207) Siekiant apibrėžti šių muitų dydį buvo atsižvelgta į nustatytus subsidijų dydžius ir muito dydį, būtiną Bendrijos pramonės patirtai žalai panaikinti.

(208) Atsižvelgiant į 1999 ir 2000 m. Bendrijos pramonės vidutinį pelningumą, buvo nustatyta, kad 6,5 % apyvartos dydžio pelno marža laikytina tinkamu minimumu, kurį Bendrijos pramonė galėjo tikėtis gauti, jei nebūtų žalą darančio subsidijavimo. Tuomet, palyginus importo kainos svertinį vidurkį, nustatytą apskaičiuojant kainų sumažinimą, ir Bendrijos pramonės Bendrijos rinkoje parduodamų produktų nenuostolingas kainas, buvo nustatyta, kiek reikėtų padidinti kainą. Nenuostolinga kaina buvo apskaičiuota pagal Bendrijos pramonės pardavimo kainą, pakoregavus ją pagal TL metu faktiškai gautą nuostolį/pelną ir pridėjus pirmiau minėtą pelno maržą. Bet koks dėl šio palyginimo atsiradęs skirtumas buvo išreikštas kaip bendros CIF importo vertės procentas.

2. **Galutinės priemonės**

(209) Kadangi žalos panaikinimo lygis buvo aukštesnis už nustatytus kompensacinius dydžius, galutinės priemonės turėtų būti pagrįstos pastaruoju dydžiu. Atsižvelgiant į tai, kad Indijoje buvo labai daug bendradarbiaujančių bendrovių (daugiau kaip 90 %), likęs subsidijų dydis visoms kitoms bendrovėms buvo nustatytas atsižvelgiant į didžiausią individualų dydį turinčią bendrovę, t. y. 10,4 %.

(210) Buvo nustatyta, kad dvi atrinktos bendrovės – *Texcellence Overseas* ir *Jindal Worldwide* – yra susijusios šalys. Tyrimo metu nustatyta, kad šios bendrovės turi tuos pačius akcininkus. Todėl muito surinkimo tikslais šios dvi bendrovės laikytinos vienu vienetu, vadinasi, joms turi būti nustatytas toks pats kompensacinis muitas. Kad muitas būtų tinkamai apskaičiuotas, buvo atsižvelgta į abiejų bendrovių svarstomo produkto eksporto į Bendriją kiekį TL metu. Kompensacinio muito šioms dviem bendrovėms svertinis vidurkis yra 7,8 %.

(211) Nustatomi tokie muitai:

Bendrovė	Muito tarifas
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co., Mumbajus, N. W. Exports Limited, Mumbajus Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbajus	5,3 %
Brijmohan Purusottamdas, Mumbajus	6,2 %
Divya Textiles, Mumbajus	6,4 %
Texcellence Overseas, Mumbajus, Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabadas	7,8 %
Mahalaxmi Exports, Ahmedabadas	9,3 %
Pasupati Fabrics, Delis	8,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt. Ltd, Mumbajus	10,4 %
Vigneshwara Exports Ltd, Mumbajus	4,4 %
Bendradarbiaujančios, bet neatrinktos bendrovės	7,6 %
Visos kitos bendrovės	10,4 %

(212) Šiame reglamente nurodyti individualių bendrovių kompensacinių muitų tarifai buvo nustatyti remiantis šio tyrimo rezultatais. Taigi jie atspindi tyrimo metu nustatytus faktus tų bendrovių atžvilgiu. Šie muitų tarifai (o ne „visoms kitoms bendrovėms“ taikomas bendrasis visos šalies muitas) išimtinai taikomi aptariamos šalies kilmės produktų, kuriuos gamina tie konkrečiai paminėti juridiniai asmenys, importui. Šie muitų tarifai netaikomi bet kurios kitos bendrovės, konkrečiai nepaminėtos (nurodant jų pavadinimą ir adresą) nustatomojoje šio reglamento dalyje, įskaitant subjektus, susijusius su šiame reglamente paminėtomis bendrovėmis, gaminamų produktų importui. Šioms bendrovėms taikomi „visoms kitoms bendrovėms“ nustatytas muito tarifas.

(213) Bet koks prašymas dėl šių individualių bendrovių kompensacinių muitų tarifų taikymo (pavyzdžiui, pasikeitus subjekto pavadinimui ar įsteigus naujus gamybos ar pardavimo subjektus) nedelsiant perduodamas Komisijai. Jame pateikiama visa būtina susijusi informacija, pirmiausia apie bet kokius bendrovės gamybos, pardavimų vidaus rinkoje ir eksporto pasikeitimus, susijusius su, pavyzdžiui, tuo pavadinimo pakeitimu ar gamybos ir pardavimų subjektų pasikeitimu. Tuomet prireikus bus iš dalies atitinkamai keičiamas šis reglamentas, atnaujinant bendrovių, kurioms taikomi individualūs muitų tarifai, sąrašą ir šio reglamento priede pateikiamą bendrovių sąrašą,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Patalynei, kurios kilmės šalis yra Indija, kuri išausta tik iš medvilnės ar įmaišius dirbtinio pluošto ar lino (tačiau linas nėra dominuojantis pluoštas), balinta, dažyta ar marginta, šiuo metu klasifikuojamai šiose KN pozicijose: ex 6302 21 00 (TARIC kodai 6302 21 00 81, 6302 21 00 89), ex 6302 22 90 (TARIC kodas 6302 22 90 19), ex 6302 31 10 (TARIC kodas 6302 31 10 90), ex 6302 31 90 (TARIC kodas 6302 31 90 90) ir ex 6302 32 90 (TARIC kodas 6302 32 90 19), nustatomas galutinis kompensacinis muitas.

2. Toliau nurodytų bendrovių gaminamų produktų grynajai, franko Bendrijos siena kainai prieš apmuitinant taikomi tokie muitų tarifai:

Bendrovė	Muito tarifas (%)	Papildomas TARIC kodas
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co., Mumbajus	5,3 %	A488
N. W. Exports Limited, Mumbajus	5,3 %	A489
Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbajus	5,3 %	A490
Brijmohan Purusottamdas, Mumbajus	6,2 %	A491
Divya Textiles, Mumbajus	6,4 %	A492
Texcellence Overseas, Mumbajus,	7,8 %	A493
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabadas	7,8 %	A494
Mahalaxmi Exports, Ahmedabadas	9,3 %	A495
Pasupati Fabrics, Delis	8,5 %	A496
Prakash Cotton Mills Pvt. Ltd, Mumbajus	10,4 %	8048
Vigneshwara Exports Ltd, Mumbajus	4,4 %	A497

3. Priede išvardytų bendrovių gaminamų produktų grynajai, franko Bendrijos siena kainai prieš apmuitinant taikomas 7,6 % muito tarifas (papildomas TARIC kodas A498).

4. 2 ir 3 dalyse nenurodytų bendrovių gaminamų produktų grynajai, franko Bendrijos siena kainai prieš apmuitinant taikomas 10,4 % muito tarifas (papildomas TARIC kodas A999).

5. Jei nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios nuostatos dėl muitų.

2 straipsnis

Jei bet kuris naujas eksportuojantis Indijos gamintojas pateikia Komisijai pakankamai įrodymų, kad:

— tiriamuoju laikotarpiu (nuo 2001 m. spalio 1 d. iki 2002 m. rugsėjo 30 d.) jis neeksportavo į Bendriją 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų produktų ir

— jis nėra susijęs su jokiu Indijos eksportuotoju ar gamintoju, kuriam taikomos šiuo reglamentu nustatytos priemonės prieš subsidijas ir

— jis faktiškai eksportavo į Bendriją svarstomus produktus praėjus tiriamajam laikotarpiui, kuriuo remiantis buvo nustatytos priemonės, arba jis yra neatšaukiamai įsipareigojęs eksportuoti į Bendriją didelius kiekius,

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu, paprasta balsų dauguma gali iš dalies pakeisti 1 straipsnio 3 dalį, į priede pateikiamą sąrašą įtraukdama tą naują eksportuojantį gamintoją.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje, 2004 m. sausio 13 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

B. COWEN

PRIEDAS

Ajit Impex	Mumbajus	Marwaha Exports	Delis
Anglo French textiles	Pondicherry	Milano International (India) Pvt. Ltd	Chennai
Anjal Garments	Ghaziabadas	Nandlal & Sons	Mumbajus
Anunay Fab. Pvt. Ltd	Ahmedabadas	Natural Collection	Delis
Aravali	Jaipuras	Pacific Exports	Ahmedabadas
Ashok Heryani Exports	Delis	Pattex Exports	Mumbajus
Atul Impex Pvt. Ltd	Dombivli	Petite Point	Delis
Beepee Enterprise	Mumbajus	Pradip Exports	Ahmedabadas
Chemi Palace	Mumbajus	Prem Textiles	Indore
Consultech Dynamics	Mumbajus	Punch Exporters	Mumbajus
Cotfab Exports	Mumbajus	Radiant Expo Global Pvt. Ltd	Delis
Country House	Delis	Radiant Exports	Delis
Creative Mobus Fabrics Limited	Mumbajus	Raghuvir Exim Limited	Ahmedabadas
Deepak Traders	Mumbajus	Ramesh Textiles	Indore
Eleganza Furnishings Pvt. Ltd	Mumbajus	Redial Exim Pvt. Ltd	Mumbajus
Emperor Trading Company	Tirupuras	S. D. Entreprises	Mumbajus
Estocorp (India) Pvt. Ltd	Delis	Samria Fabrics	Indore
Exemplar International	Hyderabadas	Sanskrut Intertex Pvt. Ltd	Ahmedabadas
Falcon Finstock Pvt. Ltd	Ahmedabadas	Shades of India Crafts Pvt. Ltd	Delis
Gauranga Homefashions	Mumbajus	Shanker Kapda Niryat Pvt. Ltd	Baroda
Good Shepherd Health Education & Dispensary	Tamilnadu	Shivani Exports	Mumbajus
Heirloom Collections (P) Ltd	Delis	Shrijee Enterprises	Mumbajus
Hemlines Textile Exports Pvt. Ltd	Mumbajus	Starline Exports	Mumbajus
Himalaya Overseas	Delis	Stitchwell Garments	Ahmedabadas
Ibats	Delis	Sumangalam Exports Pvt. Ltd	Mumbajus
Indian Craft Creations	Delis	Sunny Made-ups	Mumbajus
Indo euro Textiles Pvt. Ltd	Delis	Surendra Textile	Indore
Intex Exports	Mumbajus	Suresh & Co.	Mumbajus
Kanodia Fabrics (International)	Mumbajus	Syntex Corporation Pvt. Ltd	Mumbajus
Karthi Krishna Exports	Tirupuras	The Hindoostan Spinning & Weaving Mills Ltd	Mumbajus
Kaushalya Export	Ahmedabadas	Trend Setters	Mumbajus
Kirti Overseas	Ahmedabadas	Trend Setters K.F.T.Z.	Mumbajus
La Sorogeeka Incorporated	Delis	Utkarsh Exim Pvt Ltd	Ahmedabadas
Lalit & Company	Mumbajus	V & K Associates	Mumbajus
Madhu Industries Ltd	Ahmedabadas	Visma International	Tamilnadu
Madhu International	Ahmedabadas	VPMSK A Traders	Karuras
Manubhai Vithaldas	Mumbajus	V.S.N.C. Narasimha Chettiar Sons	Karuras